

NGU-rapport nr. 86.099

Grusregisteret i
Flekkefjord kommune
Vest-Agder fylke

Norges geologiske undersøkelse

Leiv Eriksens vei 39, Postboks 3006, 7001 Trondheim - Tlf. (07) 92 16 11
Oslokontor, Drammensveien 230, Oslo 2 - Tlf. (02) 50 25 00

Rapport nr. 86.099

ISSN 0800-3416

Apon/XXXXXXX

Tittel:

Grusregisteret i Flekkefjord kommune

Forfatter:

Knut Robertsen

Dinndelegsgiver:

Fylkeskartkontoret i Vest-Agder
NGU

Fylke:

Vest-Agder

Kommune:

Flekkefjord

Kartbladnavn (M. 1:250 000)

Manda 1

Kartbladnr. og -navn (M. 1:50 000)

1311-1 Flekkefjord
1311-4 Sokndal

Forekomstens navn og koordinater:

Lengdegrad: 50

Pris: 100,-

Breddegrad: 2

Feltarbeid utført:

1985

Rapportdato:

desember 1986

Prosjektnr.:

5300.10

Prosjektleader:

Knut Wolden

Sammendrag:

Grusregisteret, et landsomfattende EDB-basert register, er etablert for å gi en oversikt over landets sand- og grusressurser, og dermed gi et grunnlag for en helhetsvurdering av alle interesser knyttet til disse. Kartleggingen er utført på økonomisk kartverk i målestokk 1:10 000.

Ved visuelle metoder vurderes materialets egenskaper både til vei- og betongformål. Data fra registeret presenteres i form av kart og tabeller.

Det er registrert 15 forekomster i Flekkefjord; derav 12 sand- og grusforekomster og 3 massetak i morene. Et volumoverslag lyder på 12.5 mill. m³ sand og grus. Over 90 % av sand- og grusressursene er koncentrert til området rundt tettstedet Sira. Store ressursarealer er båndlagt av bebyggelse og dyrka mark.

Rammeord

Ressurskartlegging

Fagrapport

Ingeniørgeologi

Volum

Kvalitetsundersøkelse

Grusregister

FORORD

Forberedelsene til etablering av Grusregisteret i Vest-Agder startet vinteren 1985 med gjennomgåelse av tilgjengelige opplysninger fra geologisk litteratur og flybildetolkning. Feltregistreringene ble utført feltsesongen 1985 og 1986. Senere er alle innsamlede data bearbeidet og lagt inn på EDB.

Flere personer fra NGU og fylkeskartkontoret har vært engasjert i dette arbeidet både under feltarbeidet og bearbeidingen av materialet.

Ivar J. Jansen fra fylkeskartkontoret i Aust-Agder har flybildetolket hele fylket. Ansvarlige for feltregistreringene har vært Knut R. Robertsen, Hans Jørund Hansen og Knut Wolden.

Laboratorieanalyser av prøvematerialet er utført av Anne Nordtømme, Johan Andersen og Asbjørn Bremseth. Klassifisering av bergarter og mineraler er utført av Knut R. Robertsen og Dag Ottesen. Janne Grete Wesche har overført data fra det manuelle registeret til EDB, digitalisert kartdata og vært ansvarlig for tekstbehandling av rapporten.

Undertegnede takker alle for vel utført arbeid.

Trondheim, 15. desember 1986

Peer. R. Neeb
Peer-R. Neeb
seksjonssjef

Knut Wolden
Knut Wolden
prosjektleder

Knut Robertsen
saksbehandler
(sign.)

FORORD

INNHOLD

KONKLUSJON	6
BERGGRUNNEN	12
KVARTÆRGEOLOGIEN	14
JORDARTENES EGNETHET SOM BYGGERÅSTOFF	18
- breelvavsetninger	18
- elveavsetninger	18
- strandavsetninger	19
- morene	19
DANNELSE AV SAND OG GRUS	20
- korte trekk fra dannelseshistorien	20
SAND- OG GRUSKVALITETER	21
ULIKE AREALBRUKSINTERESSER	22
FORVALTNING AV SAND OG GRUS	24
GRUSREGISTERET	25
- Organisering	25
- Innhold i registeret	26
- Datainnsamlingen	27
- Databearbeidelse	31
BRUK AV GRUSREGISTERET	31
- Inngangsnøkler og presentasjon	31

FLEKKEFJORD KOMMUNENE	34
- Konklusjon	35
- Antall og beliggenhet	35
- Volum og arealbruk	36
- Kvalitet og egnethet	36
- Videre undersøkelser	37
LITTERATUR	42

TEGNINGER

86.111-01 Vest-Agder fylke. Registrerte sand- og grusforekomster
og lokalisering av pukkverk.

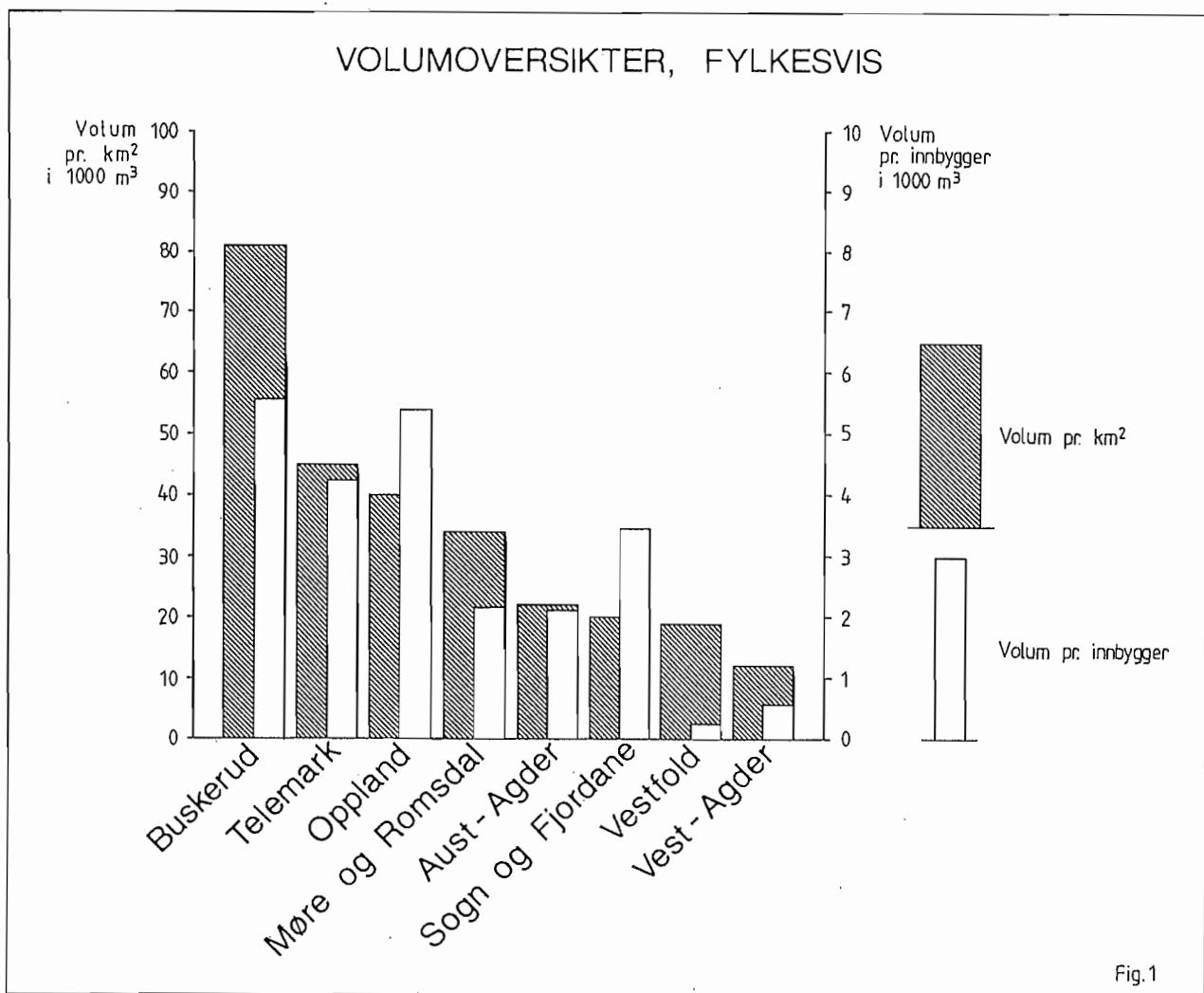
VEDLEGG

- 1.1 Forekomstskjema
- 1.2 Massetaksskjema
- 2.1 Tabell 1
- 2.2 Tabell 2.2
- 2.3 Tabell 5
- 2.4 Tabell 6
- 2.5 Tabell 7
- 3 Sand- og grusressurskart 1311-1 Flekkefjord

KONKLUSJON

Etablering av Grusregisteret i Vest-Agder startet i 1985 etter avtale mellom Statens kartverk (Fylkeskartkontoret i Vest-Agder), Vest-Agder fylkeskommune, Miljøverndepartementet og NGU.

I løpet av 2 feltsesonger med totalt 85 feltdøgn er det registrert i alt 182 sand- og grusforekomster og 10 pukkverk i Vest-Agder. Av disse er 121 forekomster volumberegnet og gir samlet en reserve på 88 mill. m^3 sand og grus. Dette tilsier at Vest-Agder har lite sand og grus i forhold til andre fylker hvor Grusregisteret er etablert. Til sammenligning har Buskerud 1.2 milliard, Oppland 980 mill., Telemark 698 mill., Møre og Romsdal 507 mill., Sogn og Fjordane 370 mill., Aust-Agder 217 mill. mens Vestfold kun har 41 mill. m^3 sand og grus. Volum pr. km^2 og innbygger i de samme fylkene er vist i fig. 1.

Forekomstene er ujevnt fordelt og brukbarheten til teknisk formål varierer en del innen fylket.

De største konsentrasjonene av sand og grus ligger sør for Raet i dalførerne langs Otra, Manndalselva, Audna, Lyngdalselva, Kvina og Sira, og der dalene munner ut i store sjøer som i Sirdal og Åseral, tegning 86.111-01.

Volummessig må kommunene Flekkefjord, Lyngdal og Vennesla betraktes som overskuddskommuner. Åseral, Hægebostad, Kvinesdal, Marnardal, Audnedal, Lindesnes og Sirdal har tilstrekkelig tilgang på sand og grus for å dekke det lokale behov. I Søgne kommune er det ubetydelige mengder sand og grus. De øvrige kommunene har noe, men må likevel betraktes som underskuddskommuner, fig. 2, 3 og vedlegg 2.1. I heiområdene i de indre kommunene Kvinesdal, Sirdal, Åseral og Hægebostad er det en god del rygger (eskere) med sand og grus. Disse ligger ofte langt fra vei og er ikke befart, men registrert fra flybilder og tegnet inn på sand- og grusressurskartene.

SAND- OG GRUSRESERVER I KOMMUNENE

MED ANDEL BEBYGDE VOLUM

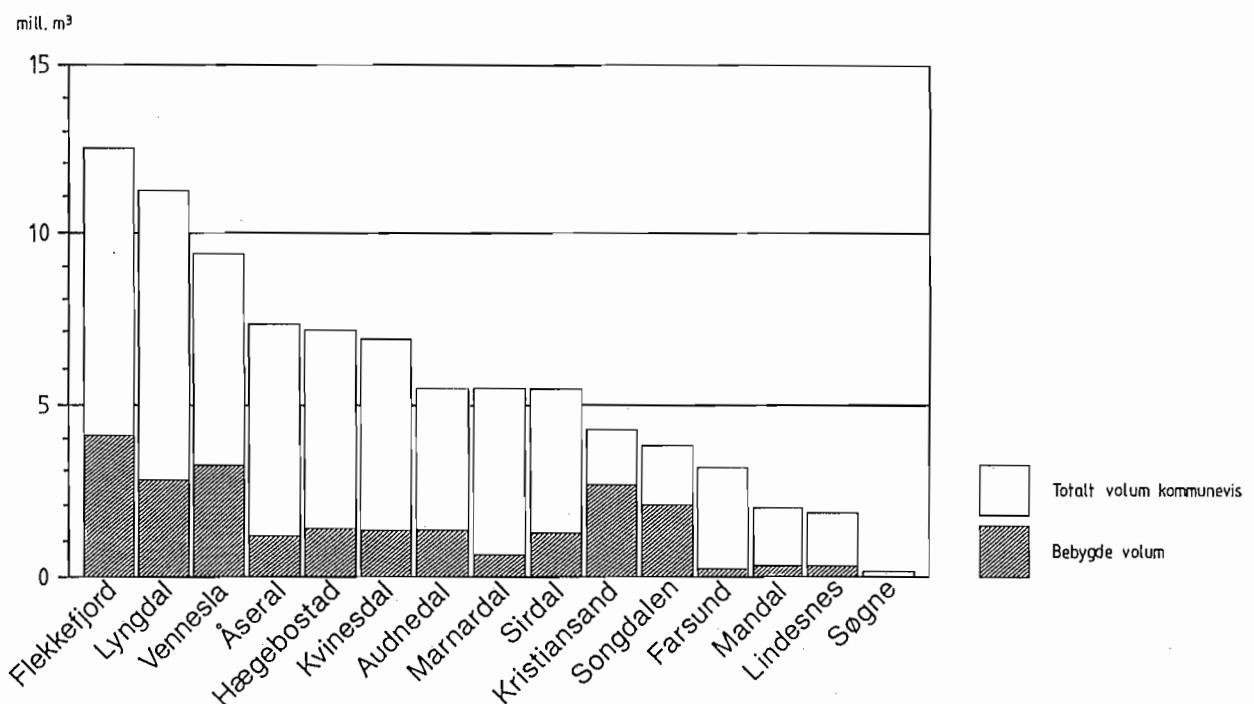

Fig. 2

VEST-AGDER FYLKE

SAND- OG GRUSRESSURSER 1986

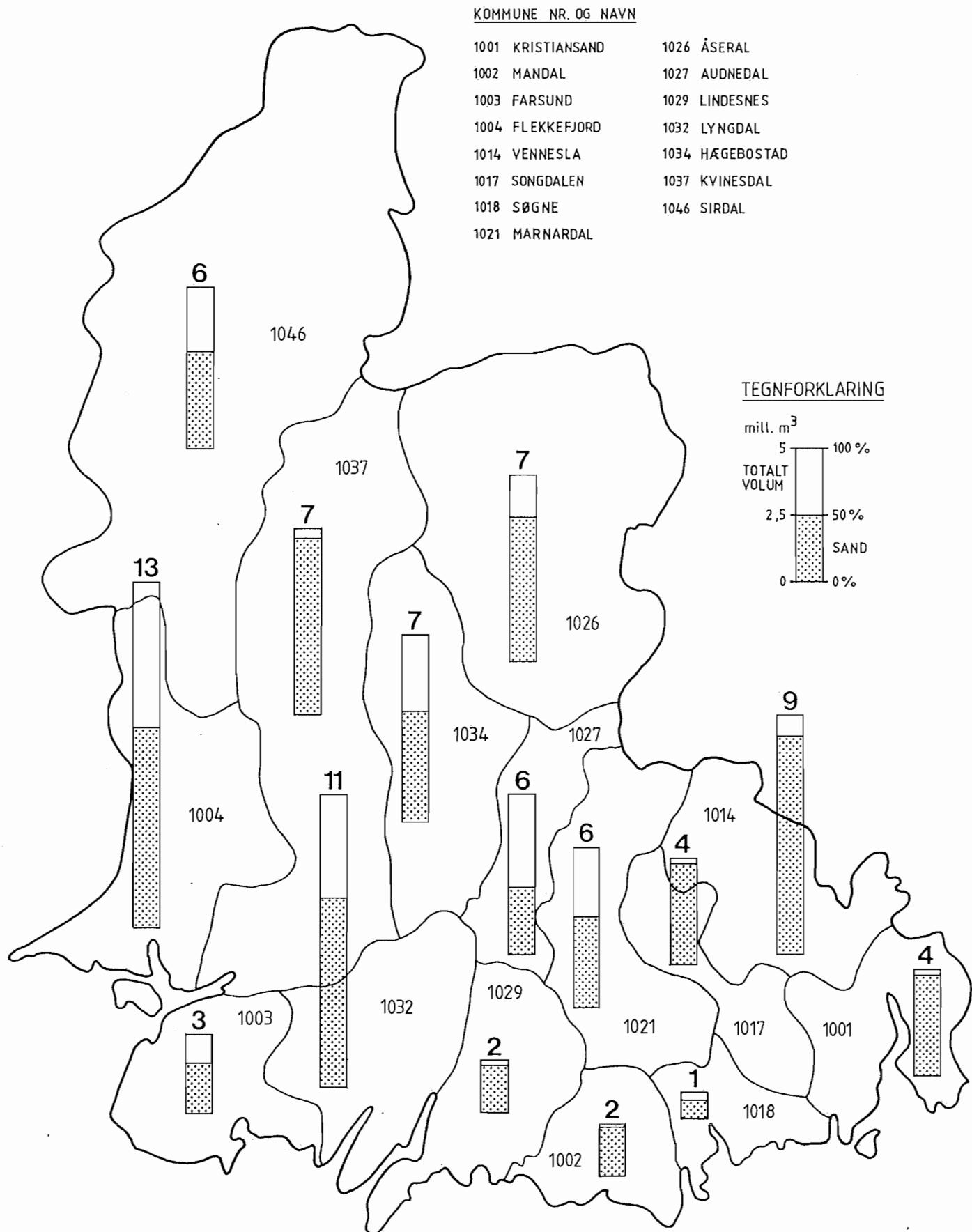

Fig. 3

De mange steintippene etter kraftverksutbyggingen rundt om i fylket kan være et godt tilskudd, da det i alle kommunene er underskudd av grovt materiale.

Det er registrert 10 pukkverk i fylket hvorav 7 er i drift. Av disse ligger 4 i Kristiansandsområdet. I områder med underskudd på naturgrus er pukk et naturlig erstatningsmateriale. Lokalisering nær forbruksentra gir konkurransedyktige priser i forhold til import av naturgrus. Tilsvarende gjelder når naturgrusen ikke tilfredsstiller kvalitetskravene til generelle eller spesielle byggetekniske forhold.

Av det totale volum består over 70 % av sand, fig. 4. I tillegg til generelt underskudd på grove masser er grusmaterialet svakt og knuses lett ned selv ved moderate slagbelastninger. Dette gjør det vanskelig å skaffe god grus til vegformål i fylket, fig. 5. Som en konsekvens av dette importeres årlig store mengder pukk fra Rekefjord for bruk til vegformål.

VOLUM FORDELT PÅ AREALBRUK OG KORNSTØRRELSE

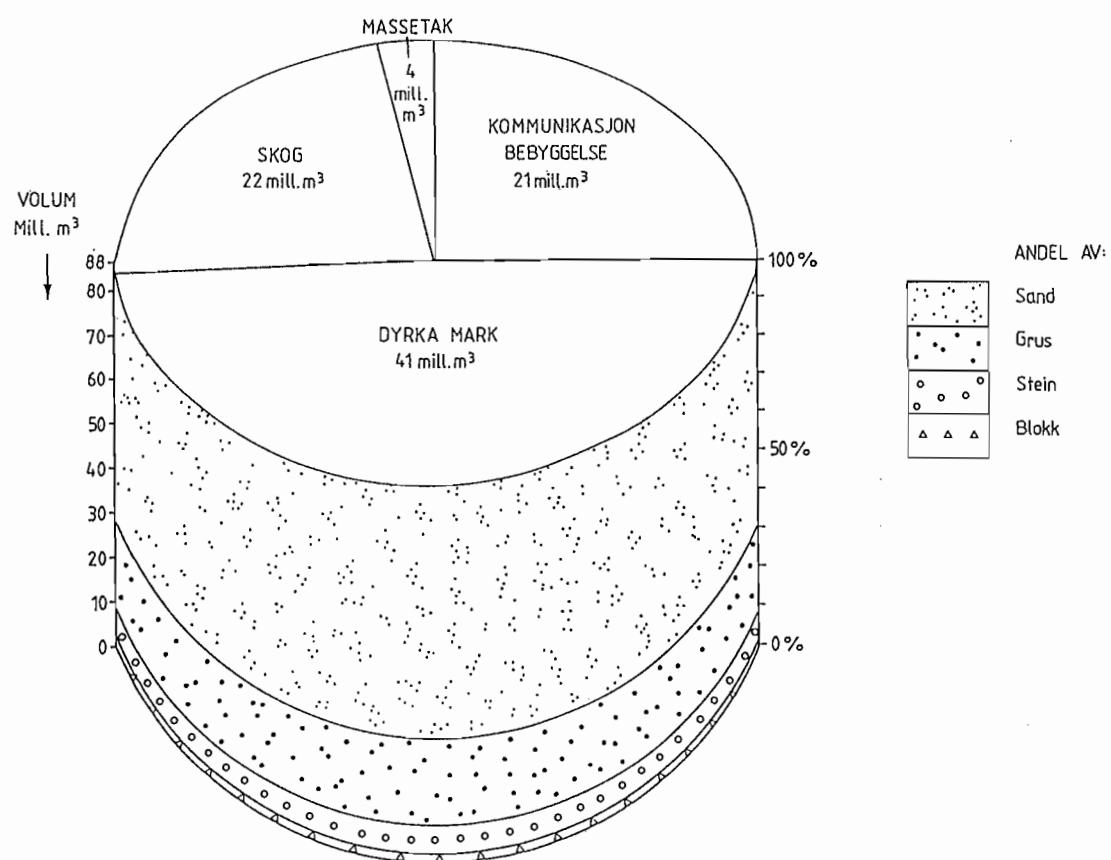

Fig. 4

De fleste kommunene er selvforsynt med sand til betong- og støpearbeider med vanlige krav til styrke. I mange forekomster eller deler av disse, er sanden ofte ensgradert og finkornig. Innholdet av mineraler som kan svekke betongens trykkfastheter varierer også. Det er derfor viktig at man ved lokalisering av uttaksområder tar hensyn til disse forhold.

Det må understrekkes at den vurdering av kvalitet som er gjort i Grusregisteret, refererer seg til materialet i naturlig tilstand. Ved foredling og bruk av tilsettingstoffer kan en dårlig naturlig kvalitet forbedres. For å få en nøyaktig oversikt over kvalitet og volum for ulike tekniske formål er det nødvendig med mer detaljerte undersøkelser.

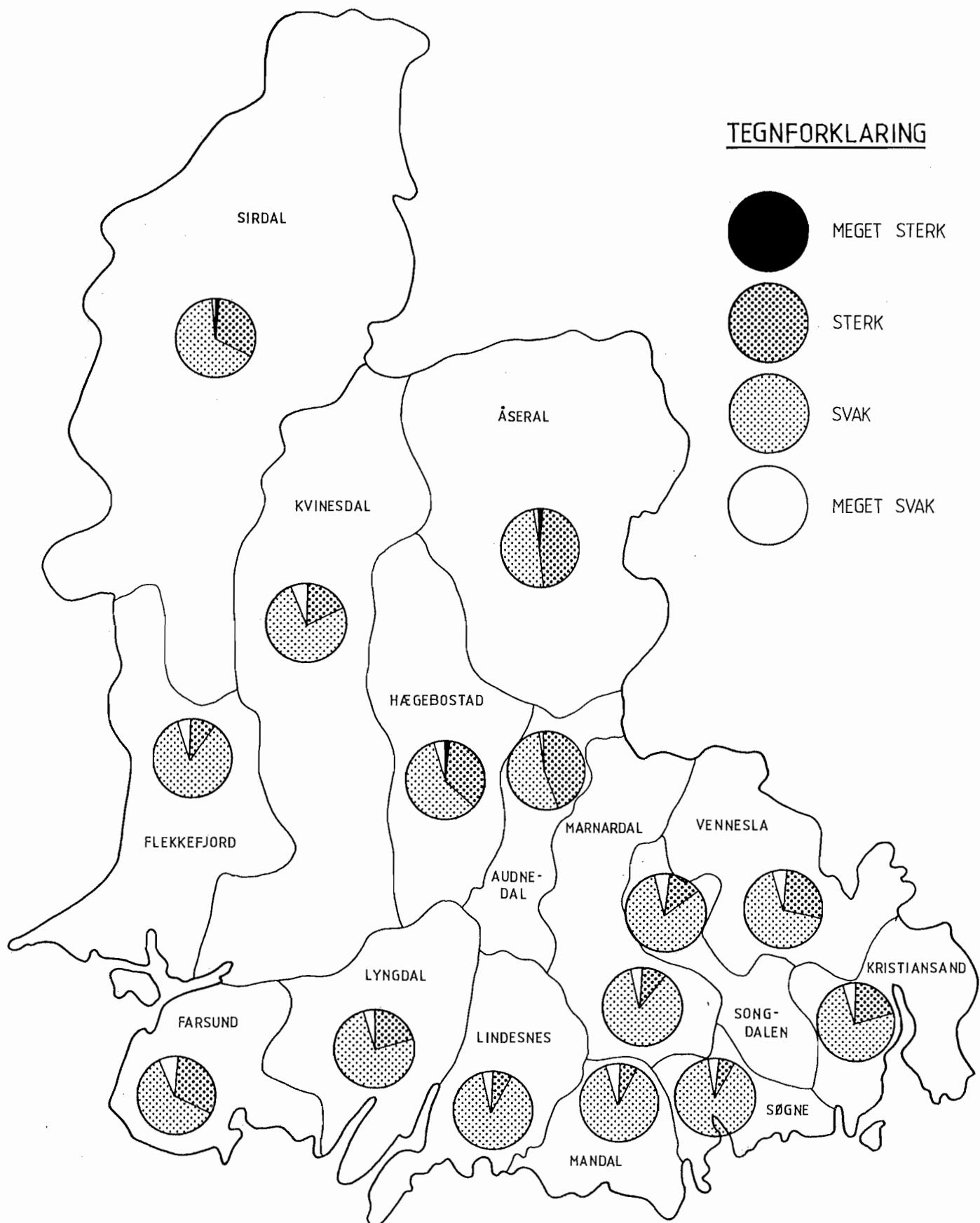
Det er også viktig å være klar over at den anvendelige delen av de beregnede volum ofte kan være betydelig mindre enn totalvolumet som er oppgitt. Foruten de kvalitetsmessige kriterier, kan også arealbruken legge begrensninger på det uttagbare volum. Fig. 4 viser at ca. 20 mill. m³ av det totale volum er båndlagt av bebyggelse og kommunikasjonsarealer. Av de øvrige volum ligger ca. 40 mill. m³ under dyrka mark, vel 20 mill. m³ er bevokst med skog og 4 mill. m³ ligger i eksisterende massetak.

Etter hvert som forekomstene blir grundigere undersøkt og driftsforholdene i massetakene forandrer seg er det viktig at Grusregisteret oppdateres.

For å få en fullstendig oversikt over ressurssituasjonen for sand og grus i fylket, er det nødvendig å lage et ressursregnskap. Da vil man få en oversikt over uttaksmengder, transportveger, bruksområder og forbrukere. Overskudds- og knapphetsområder vil kunne kartlegges, og dermed hvor presset påressursene er størst. Man får et grunnlag for å utarbeide uttaksplaner og vurdere forsyningssområder for å dekke framtidige behov for sand og grus, eventuelt hvor det er behov for knust fjell for produksjon av pukk.

VEST-AGDER FYLKE

Mekaniske styrkeegenskaper vurdert etter bergarts-tellinger i fraksjon 8-16 mm

BERGGRUNNEN

av P. Padget

Berggrunnen i Vest-Agder er sammenstilt på kartbladene Mandal og Sauda i NGUs kartserie i målestokk 1:250 000, samt på berggrunnskart over Norge i målestokk 1:1 mill.

Berggrunnen består hovedsakelig av Agderkompleksets bergarter som er et gneis-migmatittkompleks av prekambrisisk eller Proterozoisk alder. De eldste bergartene som er dannet under den svekokarelske fjellkjededannelsen for omtrent 2 milliarder år siden, består av migmatittiske båndgneiser, granittiske gneiser og øyegneiser, samt mindre mengder andre bergarter.

Bergartenes nåværende krystalline karakter skyldes langvarig oppvarming og omfattende omkrystallisering (metamorfose) i et dypere snitt av jordskorpen. Oppsprekking og folding forekom under flere faser av fjellkjede-dannelsen.

Etter at disse prosesser begynte å avta for 1000 millioner år siden trengte store magmamasser opp fra dypet og dannet Egersundkomplekset. Den østlige delen av komplekset finnes i den sydvestlige delen av Vest-Agder i Flekkefjord-Lyngdalområdet, hvor det er representert ved anortositt, pyroksen-kvartsmonzonitt og charnockitt. Andre dypbergarter finnes øst og nord for Farsund, bl.a. hornblende- og biotittførende granitter. Disse er sannsynligvis noe yngre men fortsatt av Proterozoisk alder.

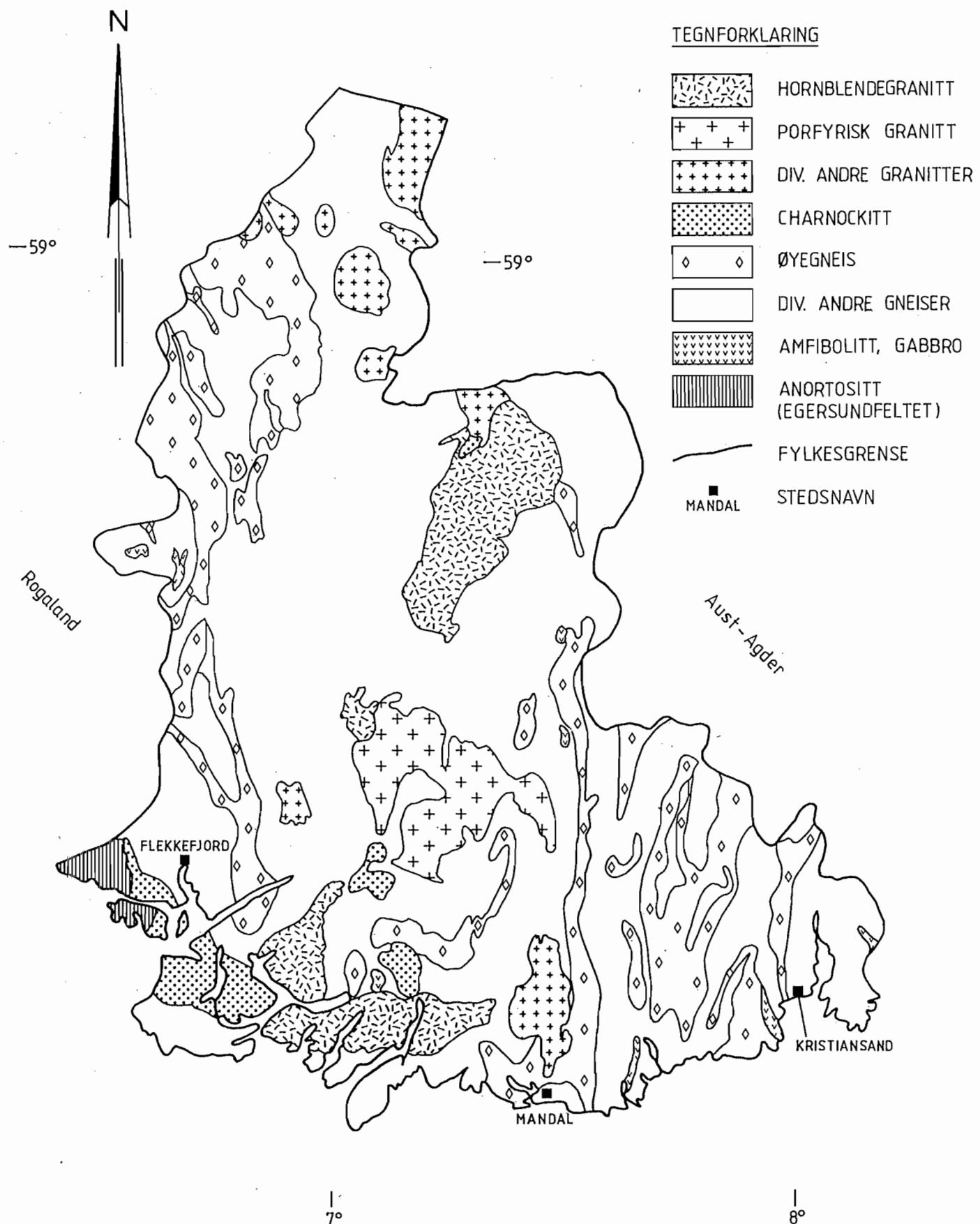
Intrusjon av disse dypbergartene førte til en temperaturøkning i de eksisterende gneiser med omkrystallisering og ny mineraldannelse som resultat.

Intrusjons- og metamorfoseprosessen anses som ferdig for ca. 900 millioner år siden, og jordskorpen i denne del av Vest-Agder stabilisert.

Langs kysten fra Mandal til Kristiansand finnes enkelte små doleritt-(diabas) eller lamprofyrganger av permisk alder, fig. 6.

BERGGRUNNEN I VEST-AGDER FYLKE

Forenklet etter berggrunnskart over Norge, M 1:1 mill. NGU 1984

KVARTÆRGEOLOGIEN

Løsmassene i Norge er for det meste dannet i sluttfasen av siste istid og under isavsmeltingen for ca. 10 000 år siden.

Karakteristisk for fylket er en mangel på løsmasser. De løsmassene som finnes er koncentrert til dalgangene. Mellom dalene er løsmassedekket meget sparsomt. Raet, en endemorene dannet for ca. 10 000 år siden, inntar en meget sentral plass i fylkets kvartærgеologi. Denne markerte moreneryggen styrer løsmassefordelingen i dalbunnen.

Raet kommer inn i Vest-Agder ved Verås i Vennesla og fortsetter nesten som en sammenhengende rygg til sørrenden av Sirdalsvatn. Den danner opptil 25 m høye rygger, og flere steder framtrer disse som frittliggende høydepunkter, f.eks. Loland i Vennesla. Noen steder danner Raet parallelle rygger eller et morenebelte. Blokkinnholdet i Raet er de fleste steder meget stort.

Før Raet ble dannet var Listatrinnet og Spangereidtrinnet avsatt. Dette er også morenerygger, men av mindre størrelse og utstrekning. Hele Listatrinnet og deler av Spangereidtrinnet er vasket av havet, og noen steder er det dannet strandvoller, f.eks. ved Tjøm, Underø og Spangereid, foruten på Lista.

Avsetningene i hoveddalene er dominert av breelvavsetninger nær Raet og elveavsetningene ytterst mot kysten. Nær Raet dekker sanduravsetninger hele dalbunnen. Dalbunnen ved Korsmo er et godt eksempel på en sandur. Materialet er grovt med mye stein og grus. Etter få kilometer avtar kornstørrelsen markert, og sandurflata er nederodert og danner terrasser i dalsidene. Elveslettene dominerer da dalbunnen. Ytterst i dalene består terrassene av finsand og silt. Disse er avsatt i havet for 5 000-10 000 år siden. Havet stod da høyere enn i dag. Den marine grense (MG) angir dette nivå. Den er i Kristiansand ca. 28 m o.h. for å synke vestover til 7-8 m o.h. på Lista.

Nord for Raet er dalenes basseng- og traufører fylt opp av relativt tynne breelv- og elveavsetninger med liten dybde til grunnvannsspeilet. I Sirdal er det imidlertid utviklet større og mektigere avsetninger.

Noen mindre sidedaler har en drenering mot nord. Selv om dette er over relativt korte avstander, er disse dalene fylt opp med til dels store

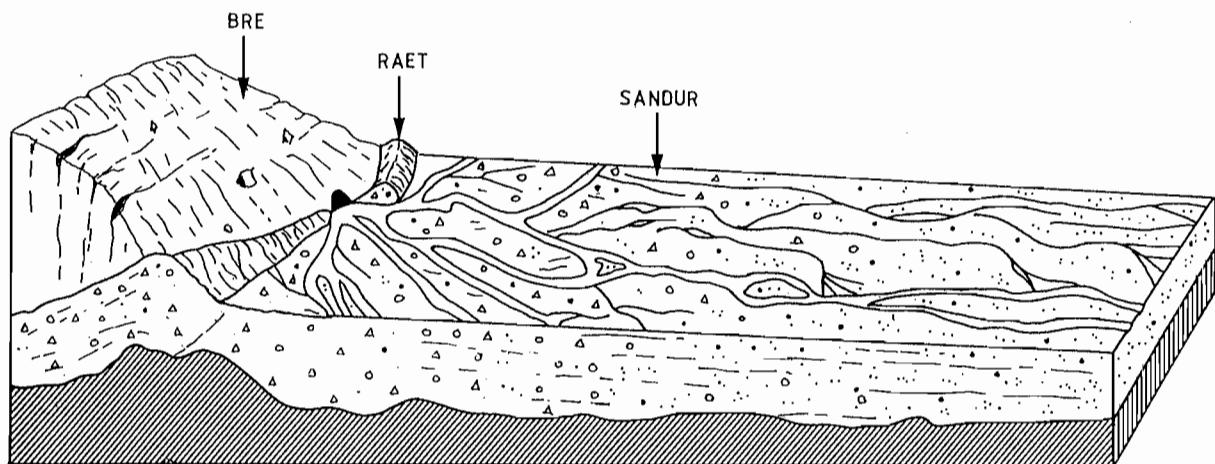
mengder finsand og silt. Ved Hægeland i Vennesla er det isen i nord som har dannet en bresjø som dette materialet er avsatt i. Ved Øverbø i Vennesla og Lavstøl vest for Kvinlog har Raet stått for denne oppdemningen.

I de fleste dalene som har en retning øst-vest, er det lagt opp morene i den sørlige dalside, altså på tvers av den retning innlandsisen beveget seg. Dette er kalt støtsidemorene og er vanlig i de fleste øst-vestgående daler. Det er også en tendens til morene på lesidene. Materialet er her mindre og ligger helt nede ved fjellfoten, mens det på støtsida går et stykke opp i dalsida. Blokkinnholdet er stort.

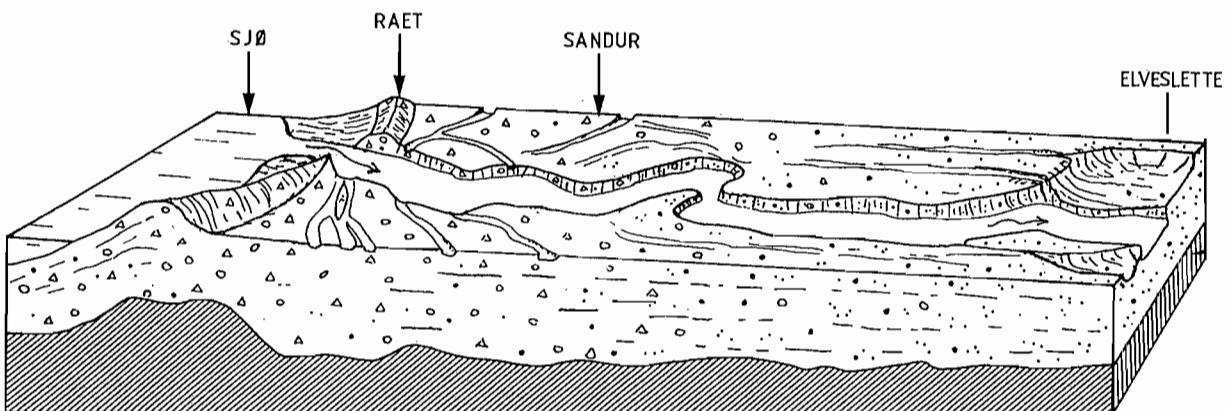
Lista innehar en spesiell stilling i Vest-Agders kvartærgeologi. Mange formtyper og jordarter er her representert. Den kvartære utviklingshistorie er enda ikke fullt ut forstått. Stedet er derfor et viktig forskningsområde. Sammen med Jæren var Lista det første kystområdet som smeltet fram fra innlandsisen for ca. 13 500 år siden. Lista er også det største sammenhengende området med løsmasser i Vest-Agder.

Dagens prosesser i de kvartære avsetninger består av erosjon i de elvenære avsetninger, transport av dette materialet i elvene og avsetning ytterst i elvemunningene. Slike deltaavsetninger i dagens havnivå sees tydelig ved Manndalselvas utløp i Mandal, Audna ved Snig og Lyngdalselva i Lyngdalsfjorden. Dette kan være mulig framtidige sandkilder. Der løsmassene ligger eksponert for havet, vil bølger og vindens aktivitet være med å forme landskapet. Lista er et godt eksempel på dette.

Fig. 7 SANDUR. SITUASJONEN ER KARAKTERISTISK FOR DANNELSEN AV MANGE SAND- OG GRUSFOREKOMSTER I VEST-AGDER

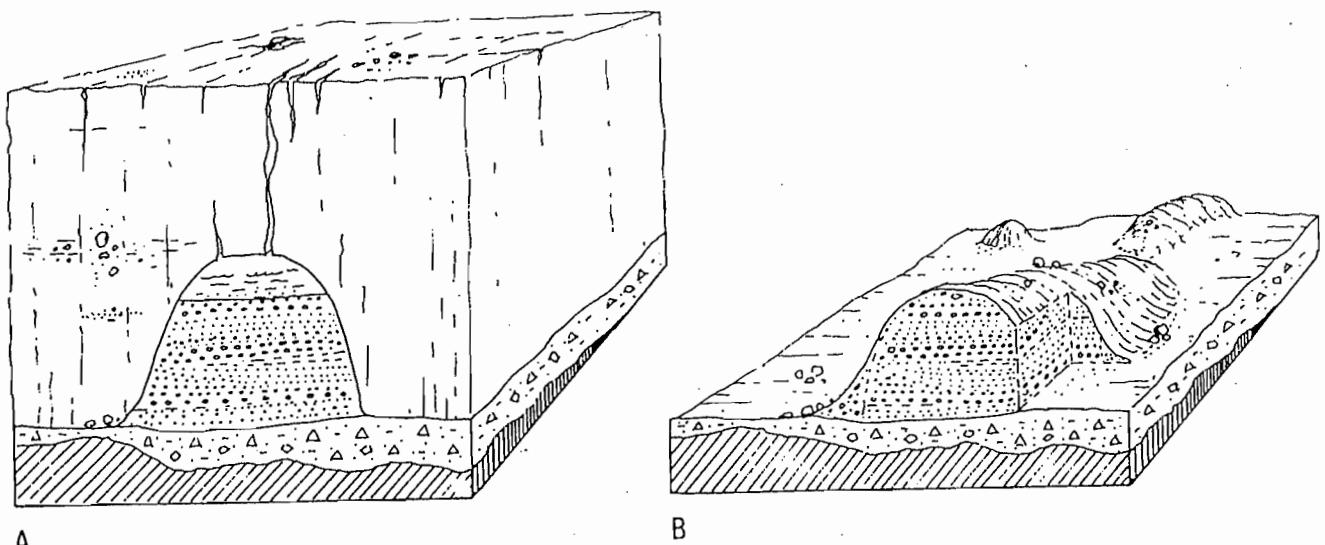
- A. Breelver sprer seg ut over dalbunnen foran isfronten. Disse fører med seg løsmasser og bygger opp en sandur.

- B. Isen har trukket seg tilbake og raet demmer opp en innsjø. Elven har skåret seg ned i avsetningen, og lengre nedover i dalen er det dannet elvesletter.

Karakteristisk er tilnærmet horizontal lagdeling med grovt materiale som stein og blokk nærmest Raet, mens kornstørrelsen avtar gradvis utover i dalen.

Fig. 8: DANNELSE AV ESKER

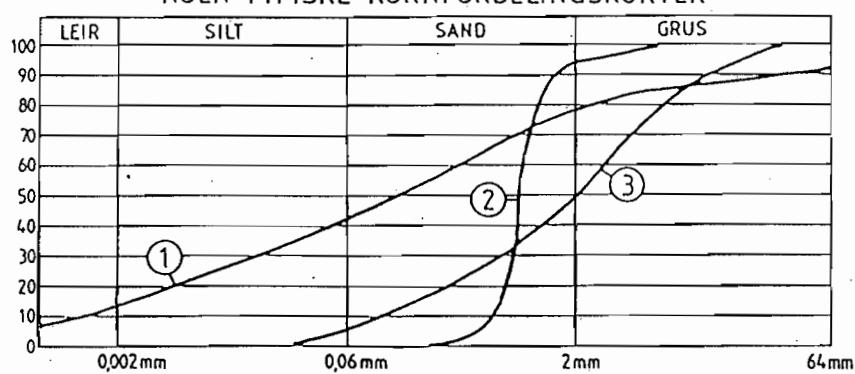

A

B

- A: Sand og grus blir avsatt av en breelv i sprekker eller tuneller i en stagnerende isbre.
- B: Isen er smeltet bort og sand og grus ligger igjen som rygger og hauger i terrenget.

NOEN TYPISKE KORNFORDELINGSKURVER

① MØRENEMATERIALE ② ELVEMATERIALE ③ BREELVMATERIALE

Fig. 9: NOEN TYPISKE KORNFORDELINGSKURVER.

JORDARTENES EGNETHET SOM BYGGERÅSTOFF

Breelvavsetninger

Breelvavsetninger er de viktigste sand- og grusressursene i området. De er ofte bygget opp i mektige lag med sand og grus. Større deltaavsetninger har horisontale topplag av grus og stein. Grunnvannsnivået er oftest lavt, og massene er rene og vanligvis fri for skadelig innhold f.eks. av korrosive stoffer eller humus.

Særlig er forekomster knyttet til Raet og avsetninger fra brattere sidedaler attraktive fordi disse ofte har god tilgang på grovere materiale av grus og stein, noe som er nødvendig f.eks. til veg- og betongformål. I særlig grad krever vegbygging bruk av de grovere kornfraksjoner. Nedover i forekomstene kan imidlertid innholdet av mellom- og finsand, til dels også silt være betydelig.

Elveavsetninger

Store arealer i dalførene har elveavsetninger. I daler med slak lengdeprofil (hoveddalførene) består disse oftest av sand. For en stor del vil dette være godt sortert (ensgradert) sand, ofte i størrelsen fin- og mellomsand. Dels også med siltinnhold. Forekomster som er dominert av finsand (middelkornstørrelse < 0.2 mm) faller utenfor klassifikasjonen som sand-/grusressurs.

Elveavsetninger har vanligvis også lavere mektighet ned til finsedimenter eller grunnvannsnivået enn breelvavsetningene. De vil også ofte være betydelige "forurensset" av organisk materiale (humus) eller jernutfelling.

Strandavsetninger

Strandavsetninger består vanligvis av sand, men lokalt også grovere materiale, slik som i de mange strandvollene på Lista og ved Spangereid. Generelt opptrer strandavsetningene som relativt tynne lag med få meters mektighet over havavsetninger eller morene. Slik avsetningstypen opptrer i Vest-Agder vil de være uegnet til større masseuttak.

Strandavsetningene er ofte ensgradert og kan ha en del utfelling av jern/humus.

Morene

Morenemateriale består av alle kornstørrelser fra blokk til leir og blir vanligvis ikke regnet som sand- og grusressurs. Sporadisk brukes imidlertid en del morenemateriale, f.eks. til bygging av skogsbilveier. Grusrik morene kan også være egnet til andre byggtekniske formål etter bearbeiding/foredling, evt. også blandet med annet materiale.

(NB! Det som folk flest karakteriserer som morene, f.eks. massene i et grustak, er etter de definisjoner som her blir brukt, breelvavsetninger).

DANNELSE AV SAND OG GRUS

Sand- og grusressurser er løsmasser som fra naturens side er sortert og anriket i sand- og grusfraksjonen (sand: 0.063 - 2 mm, grus: 2 - 64 mm). De viktigste sand- og grusressursene i fylket er dannet som breelvavsetninger (glasifluviale avsetninger) under isavsmeltingen. Viktige naturgitte forhold som har bestemt forekomstenes beliggenhet, volum og kvalitet har vært:

- Isfrontens beliggenhet

Isfronten hadde et markert opphold i tilbaketrekningen for ca. 10 000 år siden. Da ble den store endemorena Raet dannet. Materialet ble også spylt ut i dalene sør for Raet og fylte hele dalbunnen. Dette er de såkalte sanduravsetningene som er de viktigste gruskildene i fylket, fig. 7. De to andre endemorenene Listatrinnet og Spangereidtrinnet, har ikke dannet tilsvarende store grusforekomster.

- Havets og sjøens nivå

Noen av de større sand- og grusforekomstene i de østlige deler av fylket ligger i nivå med havets største utbredelse, den marine grense (MG). I dette nivået ble materialet avsatt som et delta under vann. Da landet hevet seg etter istida ble disse forekomstene tørrlagt. Tilsvarende forhold gjelder ved avsetning i innsjøer. Slike eksempler finnes i Sirdal og Åseral.

- Agnordaler

Dette er daler som har en drenering mot N, NV eller NØ. Det vanlige i Vest-Agder er mot S. Da innlandsisen smeltet tilbake mot N dannet det seg sjøer i disse dalene støttet opp av isen. I disse sjøene ble det avsatt materiale, mest sand. Flere av de kartlagte sandforekomstene i registeret er dannet på denne måten.

I alle disse typer avsetninger har ofte elvene under den senere landheving skåret seg ned og avsatt materialet lenger ut langs vassdragene, som elveavsetninger. Langs vassdragene sees ofte ulike terrassenivåer og erosjonskanter som forteller om disse prosessene. De øverste terrassene representerer da gjerne breelvavsetningene.

Breelvmateriale ble også enkelte steder avsatt i smeltevannstuneller under isen. Når isen senere smeltet lå det tilbake rygger og hauger av grus og sand (eskere), opptil 15-20 m høye over terrenget omkring. Se fig. 8.

SAND- OG GRUSKVALITETER

Sand er pr. definisjon materiale mellom 0.063-2.0 mm. For byggetekniske formål er den fineste aksepterte kornstørrelsen 0.2. Avsetninger med finere middelskornstørrelse enn dette har i dag liten praktisk interesse annet enn til fyllmasse. Disse er derfor i den grad det har vært mulig, ikke tatt med i registeret.

I denne rapporten er alle kvalitetsbetrakninger vurdert på grunnlag av visuelle metoder ut fra krav til vei- og betongformål.

I mange av forekomstene er sand den dominerende kornstørrelse. Ofte finnes grus bare i topplaget og med begrensede mektigheter. Dette begrenser også anvendbarheten av forekomstene til veiformål, hvor det er ønskelig med grov grus og stein som kan knuses ned til ønskede kornstørrelser. Knuste masser gir bedre stabilitet i bærelag og forsterkningslag enn naturgrus, og blir derfor foretrukket selv om rundet naturgrus ofte er noe sterkere.

Hovedkriteriene er kornstørrelse, styrken på grusmaterialet mot slag og abrasjon, samt innholdet av glimmer og andre ueheldige stoffer i sanden. Utgangspunktet for vurderingen er dessuten dagens teknologi og økonomiske situasjon.

Berggrunnen i Vest-Agder består hovedsakelig av gneis i ulike varianter, og en del granitt, fig. 6. Ofte gir disse bergartene grusmateriale av tilfredsstillende kvalitet til de fleste veiformål (høy ripemotstand og god motstandsdyktighet mot nedknusing).

I Vest-Agder viser undersøkelser at naturlig sortert grus har høy ripemotstand, men mindre god mekanisk styrke som gjør at den lett lar seg knuse ned selv ved moderate påkjenninger. En har derfor problemer med å bruke grus fra de fleste forekomstene i fylket som tilslag til faste veidekkere (asfalt). Til forsterkningslag i veier med moderat trafikkbelastning kan massene derimot benyttes.

For betongformål er flere forhold av betydning, men spesielt kornstørrelse og mineralinnhold bør bemerknes. For å få en tett betong er det viktig at sanden har en jevn fordeling av alle kornstørrelser slik at det ikke oppstår luftporer og dermed svekkelse av betongkvaliteten. Mange av forekomstene har overskudd av sand, og ofte er denne ensgradert med en steil sikteturve. Denne er derfor først etter bearbeiding gjennom siktning,

blanding med andre masser osv. egnet til betongformål med høye kvalitetskrav.

Innholdet av glimmer og skiferkorn i sanden har betydning for betongens vannbehov. Høyt innhold av slike mineraler øker betongens vannbehov og dermed øker også cementbehovet dersom bearbeidbarheten og styrken av betongen skal ivaretas. De forekomstene i fylket som er undersøkt med henblikk på dette, har et innhold på 2-8 % av disse mineralene. Dette er så lavt at det ikke synes å ha noen negativ innvirkning på sandens egenskaper til betongformål.

På grunn av mulige variasjoner både i mineralsammensetning og kornstørrelse ikke bare regionalt, men også helt lokalt, er det nødvendig med detaljerte kvalitetsundersøkelser før masser blir tatt ut og brukt til større byggearbeider både til vei- og betongformål.

ULIKE AREALBRUKSINTERESSER

Et særtrekk ved sand- og grusforekomstene er at de ofte er lokalisert i områder med stor kompleksitet når det gjelder arealbruk. Dette gir ofte konkrete konflikter om arealutnyttelsen.

Til de fleste sand-/grusforekomster som er aktuelle for uttak vil det også være knyttet andre arealbruksinteresser, f.eks.

- grunnvannsforsyning
- avfallsdeponering
- infiltrasjon av avløpsvann
- boligbygging
- industriområder
- veganlegg, jernbane, flyplasser
- jord-/skogbruk - dyrkingsjord
- vern av fortidsminner
- vern av klimaregulerende terrengformasjoner
- vern av naturvitenskapelige verdifulle forekomster
- landskapsvern, friluftsliv og rekreasjon.

I mange tilfeller vil en type arealbruk utelukke eller blokkere for annen arealbruk.

I Grusregisteret finner man opplysninger om forekomstens betydning som råstoffkilde, noe som kan være til hjelp når man i planleggingssammenheng skal vurdere utnyttelsen av arealer.

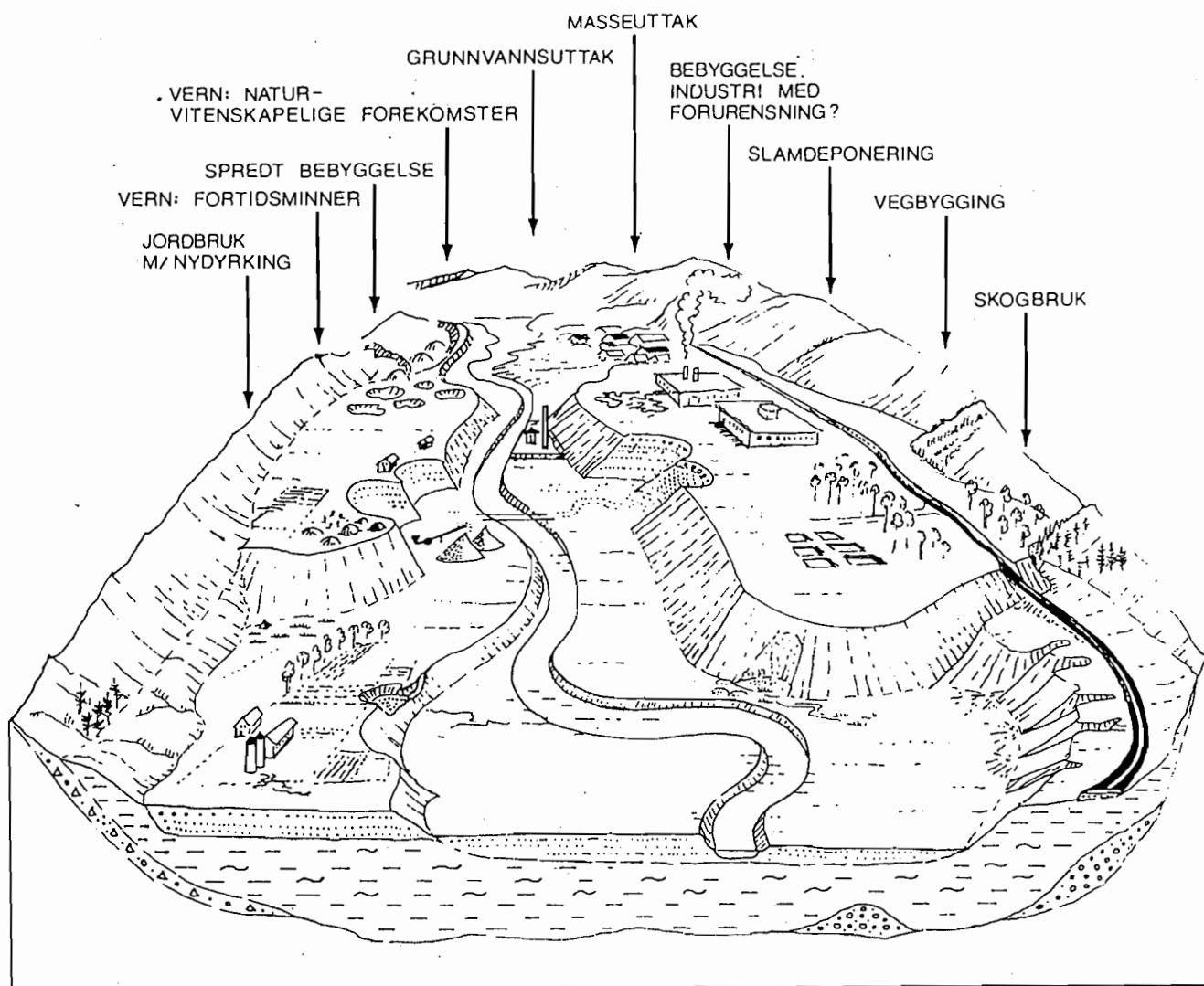

Fig. 10: Sand- og grusressurser - arealbruk

Eksempel på ulik arealbruk i et dalføre dominert av breelv- og elveavsetninger.

FORVALTNING AV SAND OG GRUS

Med et årlig forbruk på 20 mill. m³ i Norge, representerer sand- og grusressursene store nasjonale verdier. Med en gjennomsnittspris på 55 kr pr. m³ gir dette en verdi på en milliard kroner, som er større enn brutto produksjonsverdien av alle andre mineralske råstoffer produsert på land i Norge i dag. Jern har til sammenligning en verdi på 650 mill. kr. (NOU 1984:8).

Flere offentlige utredninger i de siste år har tatt for seg problemene omkring forvaltningen og utnyttingen av våre sand- og grusressurser. Særlig gjelder dette NOU 1980:18 om Sand og grus, men også NOU 1982:24 Industrimineraler, NOU 1983:46 Norsk Kartplan 2 og NOU 1984:8 Utnyttelse og forvaltning av mineralressurser.

Sand og grus må betraktes som en ikke-fornybar ressurs, selv om det i geologisk perspektiv stadig dannes nytt materiale. De geologiske betingelsene for dannelsen av sand og grus gjør at forekomstene er geografisk ujevnt fordelt. I mange kommuner er det derfor liten tilgang på sand og grus og behovet må dekkes ved import andre steder fra. Dette fører til lange transporter og fordyring av massene.

Det er et klart behov for å få en bedre planlegging av utnyttelsen av sand- og grusressursene. Dette har flere årsaker:

- Oversikten over reserver, forbruk og materialstrøm er mangelfull.
- Distriktsvis knapphet, generelt eller på enkelte kvaliteter.
- Arealkonflikter. Sand- og grusforekomstene er som nevnt godt egnet til flere ulike typer arealbruk, og dette gir lett konflikter mellom motstridende interesser for utnyttelse av grunnen.
- Miljøproblemer. Direkte ulemper for omgivelsene i form av støy, støv- og sandflukt, økt trafikkbelastning, fare for ulykker, skjemming av landskap/nærmiljø.

Utkast til ny minerallov (NOU 1984:8) foreslår at det innføres en drifts- og ervervkonsesjon på uttak av løsmasser. På denne måten kan myndighetene (Bergmester) sette vilkår for driften, bl.a. at det skal utarbeides driftsplanner og forekomsten sikres. Hvilke andre vilkår som skal stilles vil bero på forvaltningsmyndighetens skjønn. På denne bakgrunn skulle det

for de lokale myndigheter være mulig å løse miljø- og arealkonfliktene gjennom virkemidlene som en reguleringsplan og en driftsplan til sammen gir. Miljø- og arealkonflikter er problemer som må løses på det lokale plan ved tilpassing i hvert enkelt tilfelle.

Utnyttingen av sand og grus som en ikke-fornybar naturressurs er derimot en samfunnsoppgave som de sentrale og fylkeskommunale myndigheter har ansvar for. Prinsippet for en ressursforvaltning på nasjonalt og fylkeskommunalt hold kan bygge på tre hovedelementer:

- ressurskartlegging
- ressursregnskap
- ressursbudsjett

En kartlegging gir kunnskap om ressursenes størrelse og lokalisering. Dette er det av vital betydning å kjenne, også for å kunne planlegge arealbruken. Nedbygging av en grusforekomst vil kunne stenge for uttak av masser i uoverskuelig tid framover. Et ressursregnskap gir løpende informasjon om tilgang og bruk av ressursene, mens et budsjett vil bygge på framskrivinger av regnskapet under visse forutsetninger.

Det foreliggende Grusregisteret er å betrakte som det første ledet, ressurskartleggingen, i den skisserte ressursforvaltningen ovenfor. Grusregisteret gir oversikt over lokalisering, mengde, arealbruk, kvalitet m.m. for de forekomster som er registrert i fylket. Det er meningen at Grusregisteret ikke bare skal kunne nyttas til å finne byggeråstoff i fylket, men også være til nytte i den øvrige fysiske planlegging av arealer i tilknytning til sand- og grusforekomstene.

GRUSREGISTERET

Organisering

Initiativet til å få utviklet og etablert Grusregisteret kom fra Miljøverndepartementet. Metodeopplegg for denne type undersøkelser ble utarbeidet for Miljøverndepartementet ved fylkeskartkontorene i Telemark og Vestfold i samarbeid med NGU. (Jfr. Miljøverndepartementets rapport T 521). I dag utføres registreringsarbeidet av NGU (jfr. NGU-rapport nr. 86.126).

Registeret er hittil etablert i følgende fylker: Telemark, Vestfold, Sogn og Fjordane, Oppland, Buskerud, Møre og Romsdal, Sør-Hedmark, Aust-Agder og Vest-Agder. Feltarbeidet pågår i Østfold, Akershus, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Nordland og Finnmark. Hele landet ventes ferdig registrert i 1991.

Registeret er EDB-basert for enkelt å kunne oppdateres med nye opplysninger, og kunne kobles til andre typer data.

Driften av registeret med dataformidling overfor brukere blir lagt til det enkelte fylkeskartkontor, som vil ha oversikten over sitt fylke, mens NGU skal ha landsoversikten.

Innholdet i registeret

Grusregisteret lagrer og systematiserer data om forekomster av sand/grus og andre masser egnet til byggeråstoff. Registeret er først og fremst etablert for å gi en oversikt over ressurssituasjonen. Det inneholder en rekke opplysninger om den enkelte forekomst, men opplysningene er ikke omfattende nok for detaljert driftsplanlegging av større massetak.

Registeret omfatter fire materialtyper:

Sand/grus: Sorterte løsmasser anriket på sand og/eller grus, med lavt finstoffinnhold. Massene trenger vanligvis liten eller ingen foredling før å brukes til byggeråstoff.

Andre masser: Andre løsmasser, f.eks. skredmasser og morene. Disse krever vanligvis mer foredling hvis de skal nytties til annet enn fyllmasser.

Pukk: Masser som teknisk er knust ned fra fast fjell til ønskede kornstørrelser.

Skrotstein: Sprengt fjell som ikke er foredlet, f.eks. steintipper. Skrotstein kan være aktuelt som fyllmasse eller som råstoff for pukkverk.

Opplysningene som forekomstene viser:

- Betydning som råstoffkilde:

areal og volum, kvalitet, nåværende masseuttag

- Andre bruksinteresser knyttet til ressursene:

nåværende arealbruk på forekomsten, muligheter for grunnvannsuttak, verneverdi, andre konflikter ved uttak av masse

- Andre opplysninger:

eiendomsinndeling innen forekomsten, referanser til tidligere undersøkelser av forekomsten.

Registeret gir dermed grunnlag for en helhetsvurdering av interesser knyttet til forekomsten.

Forekomster med volum mindre enn ca. 50 000 m³ og mektighet mindre enn ca. 2 m over grunnvannsnivå er vanligvis ikke registrert med eget forekomstnummer og registreringsskjema. I områder med lite sand/grus er det imidlertid tatt med flere små forekomster enn i områder med rikelig sand-/grusressurser. Detaljeringsgraden av registreringene varierer altså noe i ulike deler av fylket. Tidsforbruket ved feltarbeidet er vurdert i forhold til betydningen av opplysningsene.

Det er lagt opp til tre nivåer for feltregistreringene, avhengig av den enkelte forekomstens betydning som råstoffkilde (kvalitet, størrelse) og den distriktsvise knapphet:

- arealet av en forekomst avgrenses, og volumet beregnes
- arealet av en forekomst avgrenses, men volumet beregnes ikke (stiplet omriss)
- forekomsten punktlokaliseres.

Registreringen av "andre masser" er ikke gjort systematisk. I de fleste tilfellene er disse forekomstene små og vanskelig avgrensbare.

Datainnsamling

NGU foretok en spørreundersøkelse blant alle kommunene i Vest-Agder for å skaffe bakgrunnsmateriale for feltarbeidet. Det ble spurt om lokalisering av forekomster og produksjonsdata. Kommunene skulle også vurdere om de hadde tilstrekkelig tilgang på sand, grus og knuste steinmaterialer.

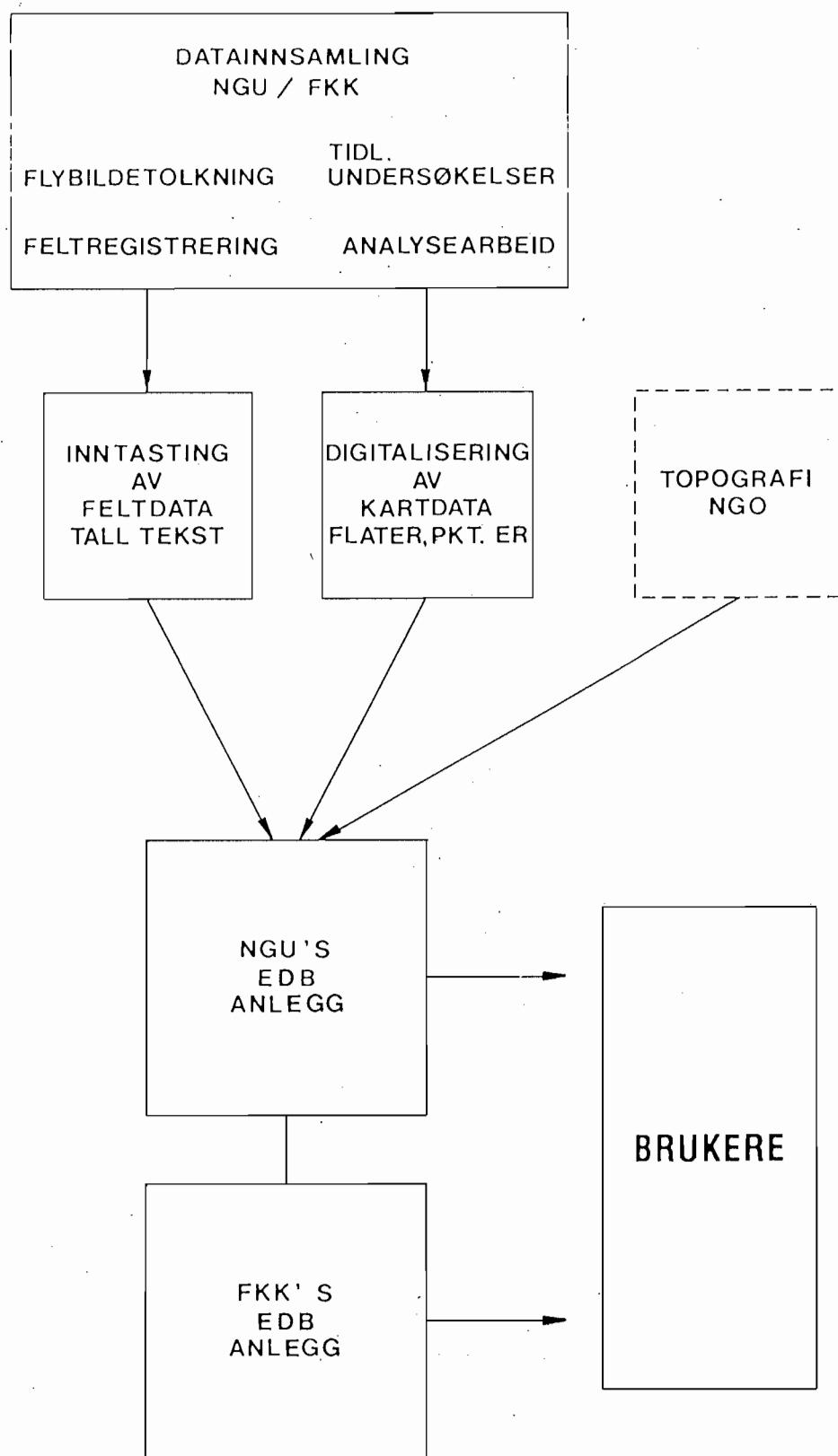
Statens Vegvesen i Vest-Agder stilte sitt arkiv over analyser og data fra undersøkte forekomster til disposisjon. Kart og litteratur fra NGU og andre institusjoner er også benyttet som grunnlagsmateriale (se litteraturliste). Viktigst er imidlertid flyfoto. Hele fylket er gjennomgått og

tolket på flyfoto i stereomontasje. De fleste forekomster er oppdaget på denne måten.

Feltarbeidet startet sommeren 1985, og det ble avsluttet i løpet av høsten 1986. Forekomstene er avgrenset på økonomisk kartverk i M 1:10 000 og dels 1:20 000. Fra massetak eller åpne snitt er det tatt prøver for bergarts- og mineralanalyse. Kornstørrelsesfordeling, lagdeling og mektighet av forekomsten er vurdert. Produksjonsforhold i massetak og arealbruksfordeling er registrert.

Arealbruksfordelingen omfatter seks typer arealbruk, skog, dyrka mark, bebygd areal, åpen fastmark og massetak. Alle forekomster som er arealberegnet er arealmessig fordelt på en eller flere av disse kategoriene.

I massetakene er det tatt polaroidbilde som viser snitt, mektighet, prøvelokalisering og evt. massetakets størrelse. Bildet følger registreringskjemaer og feltkart i det manuelle registeret.

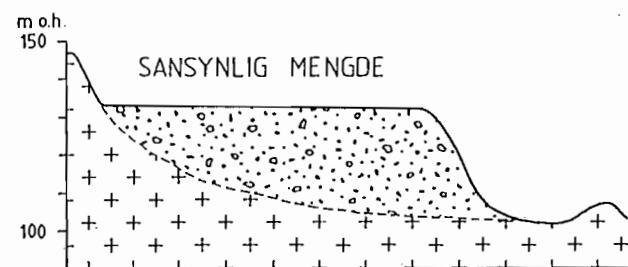
SKJEMATISK OVERSIKT OVER GANGEN I
DATAINNSAMLINGEN

Opplysninger utover "minsteregistreringen" er tatt med hvis forekomsten har stor betydning eller informasjonen er lett tilgjengelig. Data om eideomsforhold er registrert hvis det går fram av økonomisk kartverk. Registrert kan videre suppleres/ajourføres på et senere stadium av fylkeskartkontoret eller NGU. Supplering gjelder opplysninger om eier/bruker, produksjon, foredling, anvendelse, transport, priser og arealbruk etter endt masseuttak.

Det er generelt viktig at registeret oppdateres etter hvert som forekomstene blir grundigere undersøkt og driftsforholdene i massetakene forandrer seg.

Undersøkelsene baserer seg på enkle og raske vurderinger i felt uten hjelp av tekniske hjelpemedier for vurdering av bl.a. forekomstenes mektighet. Volumanslagene presenteres derfor som sannsynlighetsverdier.

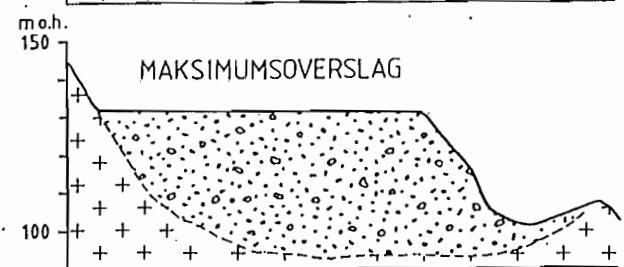
VOLUMANNSLAG FOR SAND-OG GRUSFOREKOMST

50% - VERDIEN (SANNSYNLIG MENGBE)
BLIR BEREGNET UT FRA DET MEST
SANNSYNLIGE FALLET PÅ FJELLET

90% - VERDIEN (MINIMUMSOVERSLAG)
BLIR BEREGNET UT FRA AT
FJELLOVERFLÄTEN HAR MINDRE FALL
ENN TERRENGET INDIKERER, OG AT DET
ER OPPSTIKKENDE FJELLPARTIER UNDER
FOREKOMSTEN

10% - VERDIEN (MAKSIMUMSOVERSLAG)
BLIR BEREGNET UT FRA AT FJELLET
HAR STØRRE FALL UNDER FOREKOMSTEN
ENN TERRENGET RUNDT INDIKERER

Databearbeidelse

Alle feltregistreringer er foretatt på forekomstskjema og massetaksskjema som ligger i det manuelle registeret. For hver avgrenset forekomst er det gjort volumoverslag ut fra beregnet areal og anslått gjennomsnittlig mektighet, fig. 9. Resultatet av bergarts- og mineraltellingene er ført inn i massetaksskjema. Etter hvert er data fra det manuelle registeret overført til EDB og lagret i en database.

Omrisset av forekomstene er digitalisert fra feltkartene og overført til databasen. Siden omrisset ligger lagret som koordinater kan det tas ut i varierende målestokker. Kombinert med opplysninger i det EDB-baserte registeret kan forskjellige typer kart tegnes ut ved hjelp av programstyrte plottere. Opplysningene er lagret kommunevis. Hver forekomst har et nummer innenfor kommunen. Kommune- og forekomstnummer identifiserer en forekomst.

BRUK AV GRUSREGISTERET

Inngangsnøkler og presentasjon

Fylkeskartkontorene og NGU har fått konsesjon fra Datatilsynet til å opprette Grusregister. Opplysningene i registeret er, i følge konsesjonen, tilgjengelig for alle som har et "berettiget" behov for dem.

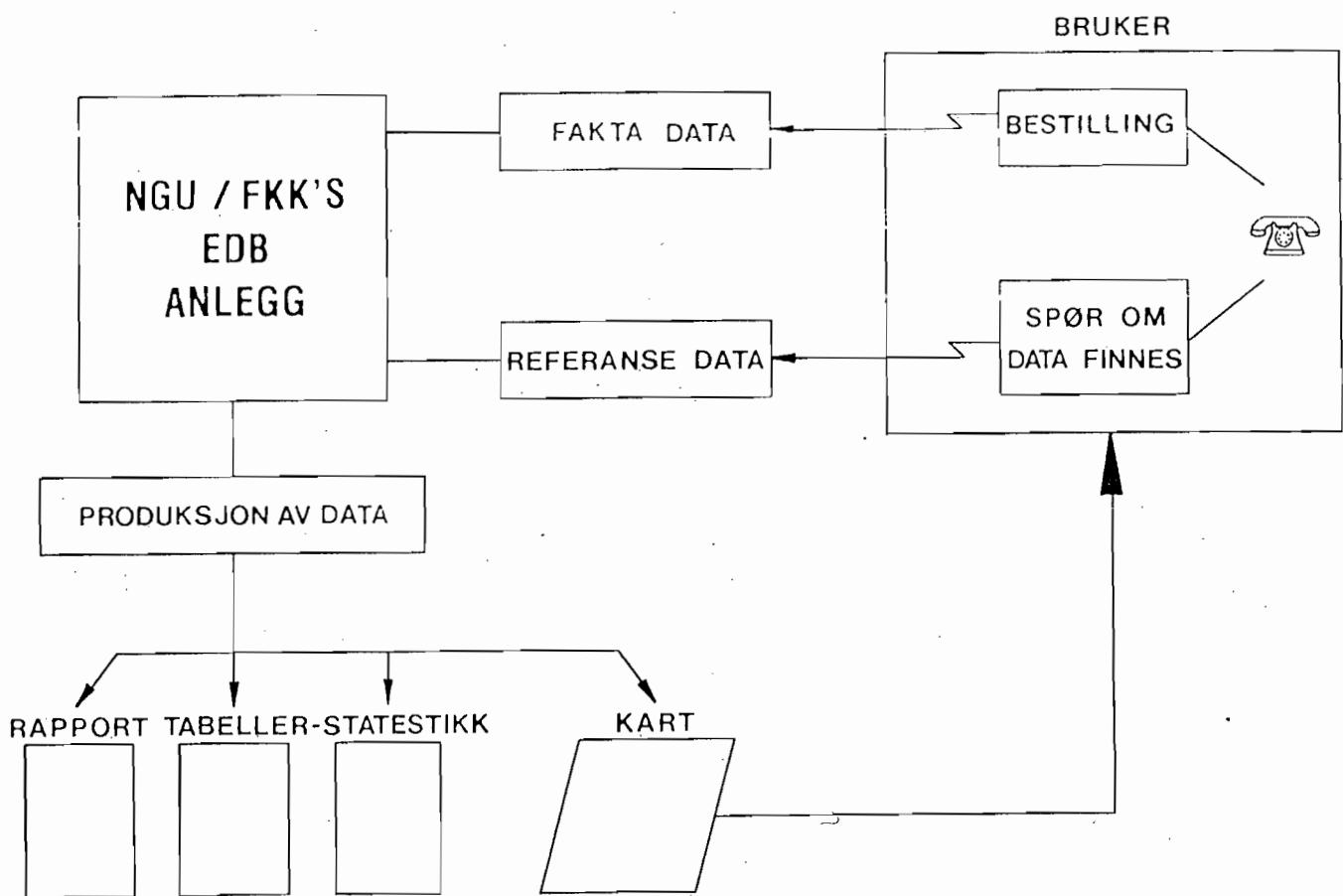
Fylkeskartkontoret og NGU vil formidle opplysninger fra registeret innen fylket. NGU vil få et landsomfattende Grusregister og vil formidle oversikter på landsdels- og landsnivå.

Fylkeskartkontoret distribuerer grusressurskart i målestokk 1:50 000 (M711) og i liten målestokk som dekker hele fylket (1:250 000). Kartene kan brukes som inngangsnøkkelen til registeret. Hvis man er interessert i opplysninger om grusressursene innen et bestemt område, viser kartet om det finnes forekomster. De gir også opplysninger om størrelse, kvalitet, analyser og arealbruk. Mer detaljerte opplysninger kan en så finne i Grusregisteret. Kartene tegnes ut i svart/hvitt med en datastyrt plotter på topografisk kartgrunnlag, vedlegg 3.

Fra Grusregisteret kan en få flere typer utskrifter. Det kan foreløpig tas ut kopier av alle registrerte forekomstskjema. Det er laget standardiserte tabeller for å kunne kombinere ulike datatyper fra flere forekomster. Tabellene systematiserer data fra forekomster innenfor et geografisk avgrenset område, f.eks. kartblad, kommune eller en vilkårlig avgrensning med oppgitt hjørnekoordinater. Eksempler på forekomstskjema, massetaksskjema og tabeller er vist i vedlegg 1 og 2.

Del-rapportene (kommune-rapportene) gir en oversikt over registreringene i hver enkelt kommune. De inneholder også vurderinger om hvilke forekomster som er mest viktige som grusressurser, hvilke som bør undersøkes mer detaljert osv.

EDB TIL LAGRING OG BRUK AV SAND-OG GRUSDATA

Opplysninger fra Grusregisteret

Produkt/tjeneste	Fylkes- kartkontoret	NGU	Merknader
<hr/>			
- Kommunerapporter	x	x	
- Fylkesrapport	x	x	
- Oversiktskart 1:250 000	x	x	
- Grusressurskart 1:50 000 1)	x	x	
- Registreringsskjema med fullstendige opplysninger om forekomstene		x	
- Oversikter i standard tabeller	x	x	
- Manuelt arkiv (feltkart 1:5 000/1:10 000/1:20 000, registreringsskjema, evt. rapporter og andre opplysninger om forekomstene		x	bare til gj.syn
- Samtale med geolog vedr. spesielle forekomster, videre undersøkelser etc.	x 2)	x	

- 1) Dersom feltgrunnlaget er økonomisk kartverk kan grusressurskartene også framstilles i større målestokker, f.eks. 1:20 000.
- 2) Gjelder i fylker med ansatt geolog.

1004

FLEKKEFJORD KOMMUNE

Konklusjon:

KOMMUNEN HAR STORE SAND- OG GRUSRESERVER KONSENTRERT TIL ET MINDRE OMRÅDE

Over 90 % av kommunens samlede sand- og grusreserver på 12.5 mill. m³ ligger konsentrert til Sira-området, mens andre deler av kommunen har underskudd på sand og grus, i første rekke på grove kvalitetsmasser. Store ressursarealer er imidlertid båndlagt av bebyggelse, veier og dyrket mark, noe som reduserer det uttagbare volumet betraktelig.

Flere forekomster er godt forsynt med grove masser, men bergartsmaterialet er imidlertid sprøtt, og dette begrenser bruken av massene til f.eks. veiformål.

Forekomstene 6, 7, 8 og deler av 11 ser ut til å være best egnet til uttak av masser. Videre undersøkelser bør imidlertid foretas for å klarlegge de viktigste forekomstenes karakter og volumene av kvalitetsmasser.

Lokalisering av egnede bergarter for produksjon av pukk til høyverdige formål vil være aktuelt for kommunen.

Antall og beliggenhet:

DET ER REGISTRERT 15 SAND- OG GRUSFOREKOMSTER, AV DEM ER 3 MASSETAK I MORENEMATERIALE

De største sand- og grusreservene i kommunen ligger konsentrert i området rundt tettstedet Sira, fra Sirdalsvannet til Lundevannet. Avsetningen, som er delt opp i 6 forekomster, er rester etter et større sandurdelta som ble avsatt foran isbreen i Ra-tid.

I Gylandsdalen finner vi restene etter en større sandurflate som en gang fylte hele dalen. Ved Lavstøl og Hauan er det registrert finkornete bre-sjøavsetninger. Ellers finner vi små breelvavsetninger ved Mjåsund, Ersdal og Nuland.

Det er i tillegg registrert en rekke mindre forekomster med usikker utbredelse og kvalitet som er merket med bokstaver på kartene.

Volum og arealbruk:

STORE RESSURSAREALER ER BÅNDLAGT AV BEBYGGELSE OG DYRKET MARK

Det er gjort et volumoverslag for 8 av forekomstene som samlet lyder på over 12.5 mill. m³ sand og grus (Tab. 2.1). I tillegg kommer store volum i områder som har stiptet omriss, men som for en stor del består av mindre anvendbare masser.

Over 90 % av det anslatte volumet ligger i Sira-området. Den desidert største forekomsten er 9 Østre Sira, med ca. 6.5 mill. m³ sand og grus. Store er også forekomstene 4 Vestre Sira, 5 Lende og 7 Rannestad med henholdsvis 1.7, 0.9 og 1.3 mill. m³.

Store arealer er imidlertid båndlagt av bebyggelse/kommunikasjon og dyrket mark, og dette vil redusere de uttagbare masser betraktelig. På forekomstene 3 Sirnesmoen og 9 Østre Sira er henholdsvis 50 og 65 % av arealene bebygd og 50 og 30 % dyrket mark (Tab. 2.1). På forekomstene 4, 5 og 7 dekker dyrket mark fra 70-90 % av arealene.

For kommunen sett under ett vil 34 % av ressursarealet være båndlagt av bebyggelse/kommunikasjon og 50 % være båndlagt av dyrket mark, mens skog bare legger beslag på 12 % (Tab. 2.1). Arealkonfliktene ved uttak av sand og grus kan derfor bli store på flere av forekomstene.

Kvalitet og egnethet:

BERGARTSMATERIALET I FOREKOMSTENE ER NOE SPRØTT

Flere av forekomstene inneholder rikelig med grus og grovere fraksjoner, mens forekomstene 12 og 13 stort sett består av ensgradert fin- mellomsand (Tab. 3).

For sandurdeltaet i Sira kan det generelt sies at kornstørrelsen gradvis vil avta fra nord mot sør og sørvest. De nordligste delene av forekomstene 7 og 9 består av et grovt topplag over grusig sand, mens forekomstene 3 og 4 trolig bare inneholder masser i sandfraksjonen.

Det er utført 5 bergartsanalyser i fraksjonen 8-16 mm som viser at bergartsmaterialet hovedsakelig består av forskjellige typer gneiser og granitter. Bergartskornene er imidlertid sprø og tåler liten slagpåkjenning, og 84-94 % er derfor klassifisert som svake bergarter (Tab. 4). I tillegg

kommer 2-8 % forvitrede korn. Materialet er p.g.a. dette lite egnet til f.eks. toppdekker i veg med stor trafikkbelastning.

Mineralanalyser i fraksjonene 0.5-1.0 mm og 0.125-0.250 mm viser henholdsvis 0-1 % og 2-6 % talte, frie glimmerkorn, og er så lavt at det neppe vil forringe kvaliteten til betongformål. Glimmerinnholdet, kan imidlertid variere en god del innenfor samme forekomst, og det understrekkes at undersøkelsene bare er av orienterende art.

Forekomst 6 synes godt egnet til grusdrift p.g.a. små arealkonflikter, men volumet er begrenset. Nordre deler av forekomst 7 Rannestad er godt egnet til grusdrift der behovet bl.a. er grovt materiale. Grusdriften kommer imidlertid i konflikt med dyrket mark. Forekomst 8 Mjåsund ser ut til å være god egnet til støpesand, men ligger noe usentralt til.

På forekomst 15 Gyland vil det være mulig å ta ut en god del sand og grus, men begrensede faktorer her vil være liten mektighet over grunnvannsstanden og sprøtt grusmateriale. Forekomstene 3, 4, 12 og 13 består trolig hovedsakelig av ensgradert sand, og bruksområdene vil være begrenset.

Morenematerialet i forekomstene 1, 2 og 11 består av stein og blokkholdig grusig sand, og vil være egnet til lokale veiformål og til fyllmasser. Store morenemektigheter finner vi i området Sandvatn-Uradal.

Videre undersøkelser:

DET KAN VÆRE ET BEHOV FOR EN DETALJERT UNDERSØKELSE AV DE MEST AKTUELLE FOREKOMSTENE

Det er viktig å avgrense områder med høykvalitetsmasser fra områder hvor massene er mindre egnet til teknisk bruk, og da spesielt i Sira-området, hvor store deler av arealutnyttelsen er knyttet til terrassene i dalbunnen hvor også sand- og grusressursene er lokalisert.

Det kan være aktuelt å utføre videre undersøkelser f.eks. på forekomstene 5, 6, 7 og 9. En slik undersøkelse vil kunne omfatte bruk av seismikk for å bestemme mektigheten til fjell eller grunnvannsspeilet og borer for å vurdere kornstørrelse og kvaliteten på massene.

Det er også verdt å se nærmere på morenematerialets sammensetning og egnethet til veiformål.

Det kan også være aktuelt å lokalisere potensielle bergarter for pukkproduksjon i kommunen, spesielt i nærheten av Flekkefjord by, hvor det er sparsomt med sand- og grusforekomster.

GRUSREGISTERET - TABELL 2.1
KOMMUNEOVERSIKT - FOREKOMSTER
m/KARTBLADNAVN (M711)

Søkekriterier Utskriftsdato : 18. 4. 86
KOM 1004 FLEKKFJORD

FOREKOMST NR. ! NAVN	KARTBLAD- ! NAVN	MATR. ! SANS. ! VOLUM ! AREAL ! AREALBRUK I % ! TYPE ! MEKT. ! 1000M3 ! 1000M2 ! M ! B ! D ! S ! A
---	---	---

FLEKKEFJORD

1	GLENDRANGA	Flekkefjord	S	0	0	0	0	0	0	0	0	
2	LOGJA	Flekkefjord	S	0	0	0	0	0	0	0	0	
3	SIRNESMOEN	Flekkefjord	S	3	775	258	0	50	50	0	0	
4	SIRA, VESTRE	Flekkefjord	S	7	1782	254	0	10	90	0	0	
5	LENDE	Flekkefjord	S	6	973	162	0	15	85	0	0	
6	PEDERÅSEN	Flekkefjord	S	5	223	44	10	10	0	80	0	
7	RANNESTAD	Flekkefjord	S	10	1388	138	5	10	70	15	0	
8	MJÅSUND	Flekkefjord	S	5	175	35	35	0	45	20	0	
9	SIRA, ØST	Flekkefjord	S	8	6493	811	5	65	30	0	0	
10	ERSDAL	Flekkefjord	S	0	0	0	0	0	0	0	0	
11	HEGGLAND	Flekkefjord	S	0	0	0	0	0	0	0	0	
12	HAUAN	Tonstad	S	0	0	0	0	0	0	0	0	
13	LAVSTØL	Flekkefjord	S	0	0	0	0	0	0	0	0	
14	NULAND	Flekkefjord	S	0	0	0	0	0	0	0	0	
15	GYLAND	Flekkefjord	S	2	811	405	2	0	50	48	0	
SUM				15	2	12623	2111	3	34	50	12	0

TABELLE FORKLARING

KARTBLADNAVN = Navn på sand- og grusressurskartet i målestokk
1 : 50000.

MATR. TYPE = Matrialtype; S = sand og grus, P = pukk, A = andre materialer.

SANNS. MEKT. = Anslag for den mest sannsynlige mektighet i meter.

VOLUM = Anslått volum i hele 1000m³ basert på den midlere (50% sannsynlige) mektighet og ressursarealet (totalarealet evt. fratrukket massetakarealet).

AREAL = Totalareal i hele 1000m² (fratrukket et evt. massetaksareal).

AREALBRUK I % = Anslått arealbruksfordeling i % av totalarealet;
 M = Massetak, B = bebyggelse og kommunikasjon, D = dyrka mark,
 S = Skog, A = annet.

SUM = Antall forekomster, antall ulike kartblad, volum, areal og gjennomsnittsverdien for arealbruk.

GRUSREGISTERET - TABELL 3
KOMMUNEOVERSIKT - MASSETAK

Søkekriterier
KOM 1004 FLEKEFJORD

Utskriftsdato : 3. 4.86

FOREKOMST NR. NAVN	!MASSETAK!	DRIFT!	KORNSTØRRELSE!	FOREDL.	!KONFLIKT	!ETTER-
	!NR.!	!B1!	St!	G! S!	!PROD.	! BEH.
	-----!	-----!	-----!	-----!	-----!	-----!

FLEKEFJORD

1 GLENDRANGA	1	I	5 5 30 60			
2 LOGJA	1	D	5 5 30 60	KS		
6 PEDERÅSEN	1	D	5 5 25 65	S	V	
7 RANNESTAD	1	S	5 10 35 50			
8 MJASUND	1	S	2 98			
9 SIRA, ØST	1	S	5 40 55			
10 ERSDAL	1	S	2 3 25 70		V	
11 HEGGLAND	1	I	5 10 25 60			
12 HAUAN	1	I	2 13 85			
13 LAVSTØL	1	S	5 95			
14 NULAND	1	I	5 5 15 75		V	
15 GYLAND	1	S	10 90		V	
15	2	I	40 60			
SUM 15	13		1 5 36 58			

TABELLFORKLARING

DRIFT = Driftsforhold : D = drift, I = ikke drift,
S = sporadisk drift, N = nedlagt.

KORNSTØRRELSE = Visuell vurdering av kornstørrelsесfordelingen i et typisk snitt. B1 = prosentandel blokk ($d > 256\text{mm}$), St = prosentandel stein ($256\text{mm} > d > 64\text{mm}$), G = prosentandel grus ($64\text{mm} > d > 2\text{mm}$), S = prosentandel sand, silt og leir ($d < 2\text{mm}$).

FOREDLING/PRODUKSJON: S = sikting, V = vasking, K = knusing,
A = asfaltverk/oljegrusproduksjon,
B = betong/betongvareproduksjon, X = annet.

KONFLIKT = konfliktsituasjoner :

B = bebyggelse, I = industri, U = institusjon O = militært område, V = veg, T = jernbane, P = flyplass, L = kraftlinje, J = jordbruk, Y = mulig nydyrkingsområde S = skogbruk, E = eksisterende grunnvannsuttak, R = resipient, G = mulig fremtidig grunnvannsuttak, F = fredet areal, A = vernet areal, N = fornminner, D = mulig verneverdi, M = miljøulemper, K = klimaendring, H = forurensning av vassdrag, X = andre.

ETTERBEHANDLING : U = utført, D = delvis utført, P = planlagt, T = utelatt.

SUM = antall forekomster, antall massetak og prosentfordeling av kornstørrelse beregnet etter volum.

GRUSREGISTERET - TABELL 4
KOMMUNEOVERSIKT - ANALYSER

Søkekriterier
KOM 1004 FLEKKEFJORD

Utskriftsdato : 21. 4.86

FOREKOMST	MASSE-	! BERGARTSINNH.	! MINERALINNHOLD	! SPRØH.&FLIS.
NR. NAVN	TAK NR.	AA BB CC NN	G A B M A!	S F

FLEKKEFJORD							
6 PEDERÅSEN	1	9 88	3	1 99	6 10	84	
9 SIRA, ØST	1	9 89	2	1 99	5 10	85	
10 ERSDAL	1	14 84	2	1 99	4 10	86	
13 LAVSTØL	1	4 94	2	1 99	2 8	90	
15 GYLAND	1	4 88	8	1 99	2 7	91	

SUM	15	13					
-----	----	----	--	--	--	--	--

TABELLFORKLARING

BERGARTSINNH.% = Visuelt anslag for bergartkornenes styrke (8-16mm)
 AA = Prosentandel av 'meget sterke korn', BB = Prosentandel av 'sterke korn', CC = Prosentandel av 'svake korn', NN = Prosentandel av 'meget svake korn'. En del analyser er utført uten skiller mellom gruppe AA og BB.

MINERALINNH.% = Visuell bedømmelse av mineralinnhold i sandfraksjonen
 Fraksjon 0.5-1.0mm:
 G = Glimmer (frikorn), A = Andre korn (vesentlig bergartsfragmenter samt frikorn av kvarts feltspat).
 Fraksjon 0.125-0.250mm:
 B = Glimmer (frikorn) og skiferkorn, M = 'Mørke' mineraler (amfibol, pyroksen, epidot og granat), A = Andre korn (vesentlig kvarts og feltspat).

SPRØH. & FLIS = Sprøhets- og flisighetstallet.
 Her føres resultatet fra analyser i fraksjonen 8-11.2 mm med 50% laboratoriepukket materiale.

SUM = Antall forekomster og massetak.

LITTERATUR

Andersen, B. G. - 1960: Sørlandet i sen- og postglasial tid.
NGU NR. 210.

Falkum, T. - 1982: Mandal. Berggrunnsgeologisk kart 1:250 000.
Nor. geol. unders.

Hansen, H. J. og Wolden, K. - 1986: Ressursregnskap for sand, grus og pukk
i Aust-Agder fylke 1985. NGU-rapport nr. 86.163.

Holmsen, G. - 1965: Nyttbare sand- og grusforekomster i Syd-Norge. Del 1.
NGU NR. 233.

Holmsen, G. - 1971: Nyttbare sand- og grusforekomster i Syd-Norge. Del 2.
NGU NR. 271.

Holmsen, G. - 1979: Grunnlag i kvartærgеologi. NGU NR. 347.

Holtedal, O. (ed.) - 1960: Geology of Norway. NGU NR. 208.

Huseby, S. - 1978: Austad. Beskrivelse til vannressurskart 1512-I,
1:50 000. Nor. geol. unders.

Huseby, S. - 1979: Hægebostad. Beskrivelse til vannressurskart 1411-IV,
1:50 000. Nor. geol. unders.

Huseby, S. - 1982: Mandal m/Ryringen. Beskrivelse til vannressurskart
1411-II, 1:50 000. Nor. geol. unders.

Huseby, S. - 1982: Lyngdal m/Lindesnes. Beskrivelse til vannressurskart
1411-III, 1:50 000. Nor. geol. unders.

Neub. P.-R. - 1986: NGUs etablering av et EDB-basert Grus- og
Pukkregister. Fjellsprengningsteknikk, bergmekanikk og geotek-
nikk. Tapir 1986.

Miljøverndepartementet, Ressursavdelingen - 1981: Grusregisteret. Del 1.
RAP. T - 521.

NOU 1980:18; Sand og grus. Univ. forlaget.

NOU 1984:8 ; Utnyttelse og forvaltning av mineralressurser. Univ. forlaget.

Padget, P. - 1984: Arendal. Berggrunnsgeologisk kart 1:250 000.
Foreløpig utgave. Nor. geol. unders.

Sigmond, E. M. - 1975: Sauda. Berggrunnsgeologisk kart 1:250 000.
Nor. geol. unders.

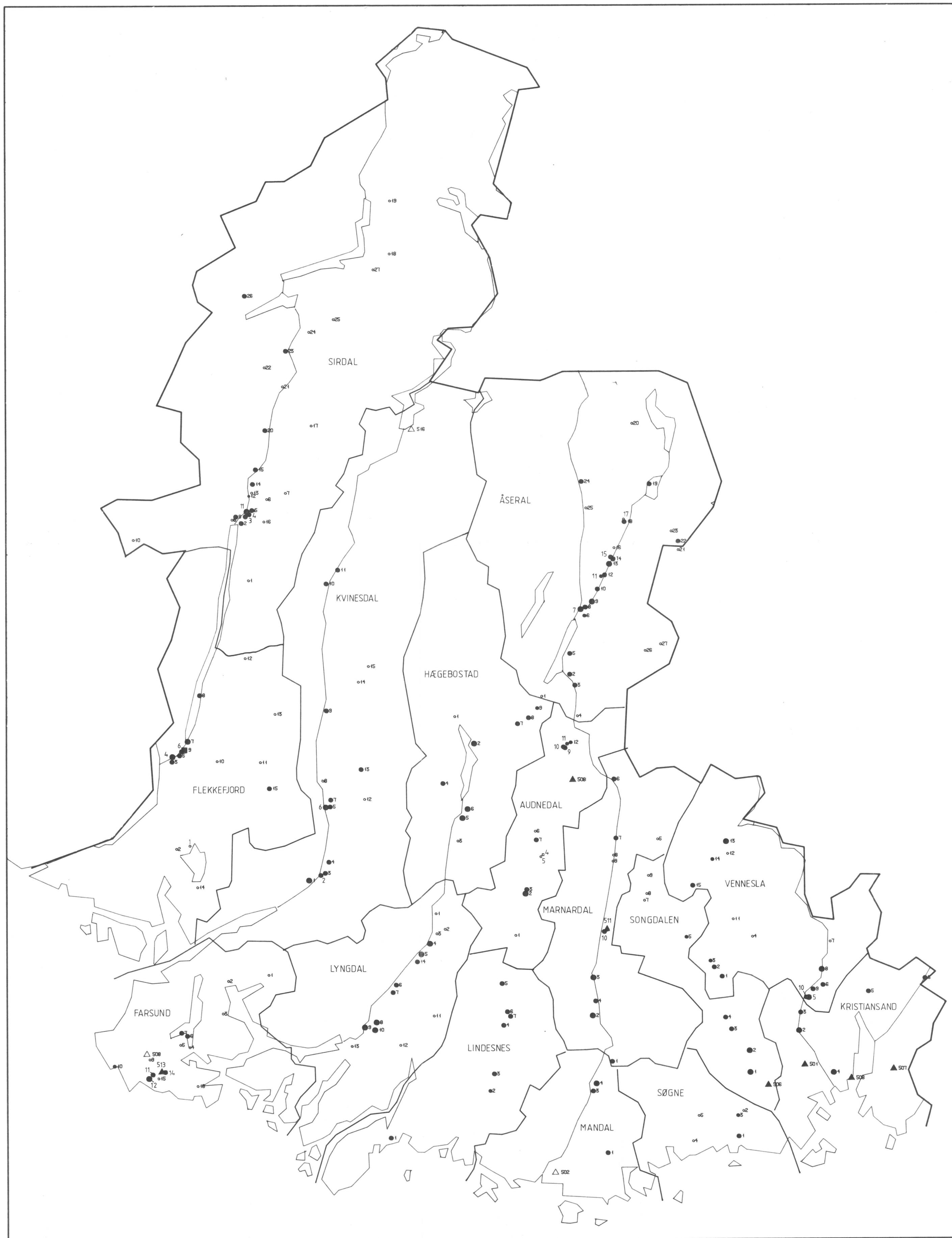
Sigmond, E. M., Gustavson, M., Roberts, D. - 1984: Berggrunnskart over
Norge - M 1:1 mill. Nor. geol. unders.

Statens Vegvesen - 1984: Vest-Agder. Diverse analyseresultater.
Distriktslaboratoriet.

Stokke, J. A. - 1986: Grus- og Pukkregisteret. Innhold og feltmetodikk.
NGU-rapport nr. 86.126.

VEST-AGDER

KARTLAGTE SAND- OG GRUSFOREKOMSTER OG REGISTRERTE PUKKVERK

TEGNFORKLARING

REGISTRERTE SAND OG GRUSFOREKOMSTER

- volumestimat mangler
- < 0.1 mill. m³
- 0.1 – 1.0 mill. m³
- 1.0 – 5.0 mill. m³
- > 5.0 mill. m³

REGISTRERTE PUKKVERK OG AKTUELLE UTTAKSOMRÅDER FOR PUKK

- ▲ uttak med kontinuerlig drift
- △ uttak med sporadisk drift eller nedlagte steinbrudd
- ▽ prøvetatte forekomster og/eller observasjonslokaler

10 km

NGU
NORGES GEOLOGISKE
UNDERSØKELSE
LØSMASSEAVDELINGEN

Referanse til kartet:
GRUSREGISTERET DES. 1986

FOREKOMSTREGISTER

Fylke-komm.nr.: <u>1010</u>	År - måned - dato: <u>86.07.10</u>		
Forekomst nr.: <u>5</u>	Inventør: <u>N.G.U. KW.</u>		
Forekomst navn: <u>G.R.U.S.MO.</u>	Kode for offentlighet: <u> </u>		
KBL(DØK): <u>C.K.L.1.0.7.1.0.8</u> <u>C.K.1.1.1.-5-1</u> <u>C.K.L.1.0.9.1.1.0</u> <u>C.K.1.1.1</u> 	KBL(M711): <u>15.12.-4</u> <u>15.12.-1</u> 		
KOORD.(NGO): Y = <u>48200</u> X = <u>156300</u>	AREAL OG VOLUM		
MATERIALTYPE (1) Sand/grus: <u>S</u> Pukk: <u>P</u> Andre matr.: <u>A</u>	FOREKOMSTTYPE (3) Breelevsetn.: <u>R</u> Elveavsetn.: <u>E</u> Bresjø/innsjø: <u> </u> Strandavsetn.: <u>S</u> Morenematr.: <u>M</u> Skredmatr./Ur.: <u>R</u> Forvitningsmatr.: <u>F</u> Flomskredmatr.: <u>D</u> Andre: <u>A</u>	AVSETNINGSFORM (2) Delta: <u>D</u> Isranddelta: <u>R</u> Sandur: <u>S</u> Vifte: <u>V</u> Elveslette: <u>L</u> Dalfylling: <u>F</u> Terrasse: <u>T</u> Esker: <u>E</u> Strandvoll: <u>N</u> Haug/rygg: <u>H</u> Randmorene: <u>M</u> Erosjonsrest: <u>O</u> Dødstereng: <u>Ø</u> Andre: <u>X</u>	Totalt areal <u>230200</u> m ² Gj.sn. mektigheter volum Sanns. (50%): <u>7</u> m <u>1611400</u> m ³ Min. (90%): <u>5</u> m <u>1151000</u> m ³ Maks. (10%): <u>12</u> m <u>2762400</u> m ³
GRUNNVANNSUTTAK (3) Gravd brønn: <u>R</u> Borebrønn: <u>B</u> Fremtidige utt.: <u>G</u> Andre: <u>A</u>	REGULERINGSPLANER: 	NÅVÆRENDE AREALBRUK	
		2 922 Massetak: m ² <u>10</u> % 2 99 Bebyggelse: m ² <u>5</u> % 2 93 Kommunikasj.: m ² <u>5</u> % 3 99 Dyrka mark: m ² <u>20</u> % 4 99 Skog: m ² <u>55</u> % 6 99 Åpen fastm.: m ² <u>5</u> % 9 99 Ufordelt: m ² %	

RAPPORTER/LITTERATUR SOM OMHANDLER FOREKOMSTEN

Rapport nr.	Rapport navn	År	Unders.	Analyser
<u>100-00A</u>	<u>S.T., VEG.V., AUST.-AGDER</u>	<u>80</u>	<u>SBP</u>	<u>K.FMPH.</u>
<u>NGU-85.00</u>	<u>WOLDEN: GRUSMO. GRUS.FOREKOMST</u>	<u>85</u>	<u>KUSBJP</u>	<u>K.FPMRSHB</u>

BESKRIVELSE: STOR BREELEVTERASSE VED GRUSMO.

Foto Ja(J), Nei(N):

AVSETNINGEN ER EN AV DE FOR GRUSFORSYNINGEN I KOMMUNEN.
DET ER ET MASSETAK I DEN NØDLIGSTE DELEN HVOR MASSENE
ER GROVE OG GODT EGNET TIL VEI OG BETONGFORMÅL. DE LAVERE
ELVESLETTENE MOT SYD ER MER FINKORNIGE OG IKKE SÅ GOOT
EGNET TIL TEKNISK BRUK. DENNE DELEN ER DYRKA OPP OG
RIKSVEIEN GÅR OVER FOREKOMSTEN. I NORD ER FOREKOMSTEN
FØR DET MESTE DEKKET AV SKOG. FOREKOMSTEN BØR UNDER-
SØKES MER DETALJERT.

MERKNADER: _____

MASSETAKSREGISTER

Vedlegg 1.2

Forek.nr.: 5 Mt.nr.: 1 Gnr.: 100 Bnr.: 1 Flere einedommer: J N: N
 Kbl. (M711): 1512-4 Koord. (UTM): 32V 04269 65292
 Kbl. (DOK): CKL.109.110

Koord.(NGO): Y = X =

Bruker: _____

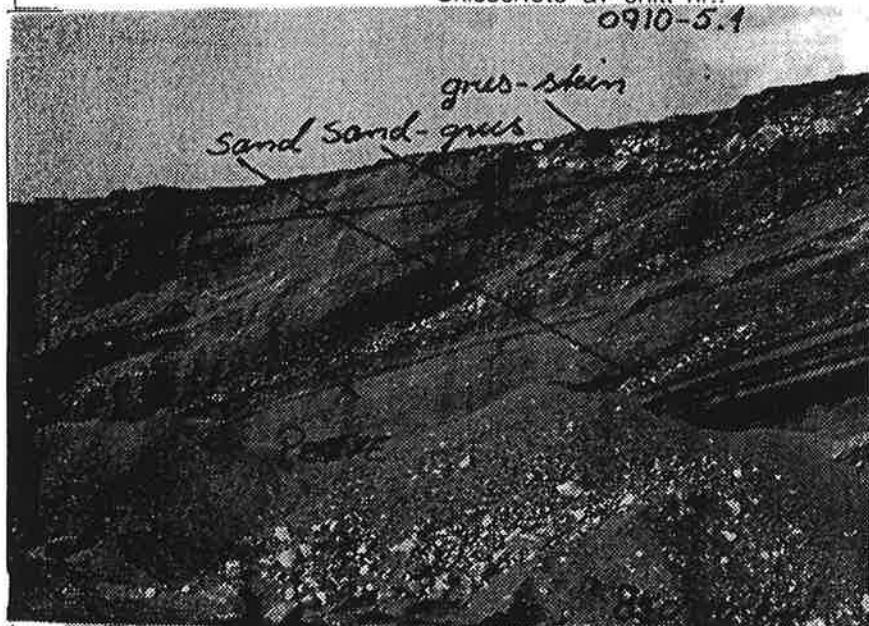
Adresse: _____

DIRFTSFORHOLD		FORDELING I MT.	ETTER-BEHANDLING
I drift:	(1)	Sikting:	(S)
Sporadisk drift:	S	Vasking:	(V)
Nedlagt:	N	Knusing:	(K)
		Asfalt:	(A)
		Betong:	B
		Annet:	X

Anslått kornfraksjonsfordeling: Sand: 50 % Grus: 38 % Stein: 10 % Blokk: 2 %

Beskrivelse: MASSETAKET HAR EN DRIFTSFYDE PÅ CA. 6 M. ØVERST ER ET CA. 1 M MERTIG TOPPLAG MED GROV GRUS OG STEIN. VIDERE SKRÅSTILTE LAG MED SAND OG GRUS. MOT BUNNEN AV SNITTEI BLIR MASSENE MER SANDIGE. SØR I MASSETAKET ER DET ET GROVT LAG OGSA MOT BUNNEN (BILDE 2) MASSENE SYNES Å EGNE SEG ØA DE TIL VEI OG BETONGFORMÅL. DET ER KNUSE OG SIKTEVERK I TAK

Skisse/foto av snitt nr.: 1
0910-5.1

Fotoretning: mot VEST

Prøve nr.: 5.1 1/2

Koord.: _____

Journal nr.: _____

Kommentarer: MASSETAKET SETT MOT VEST. TOPPLAG MED GRUS OG STEIN DERETTER GRUS OG SAND. SAND I BUNNEN.
 PROVE TIL BERGARTSTELLING 1
 - " - MINERALTELLING 2

nr.: 2

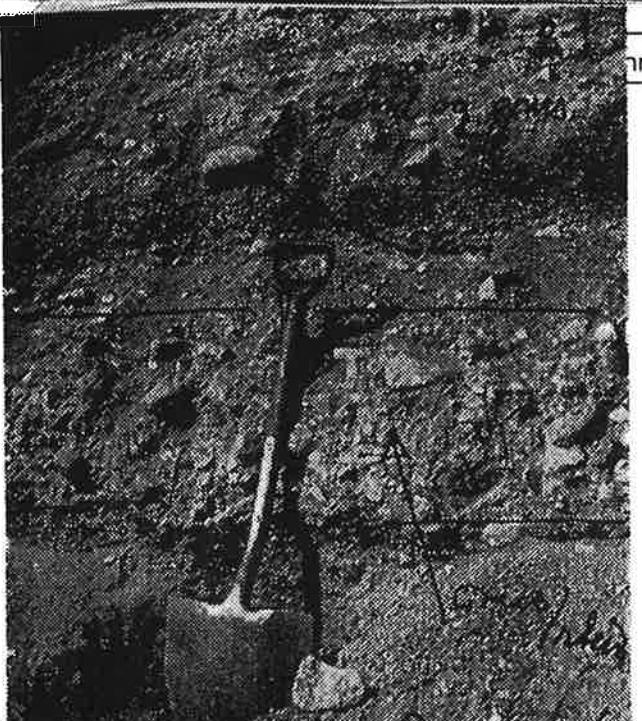
Fotoretning: mot

Prøve nr.: _____

Koord.: _____

Journal nr.: _____

Kommentarer: BILDET ER TATT TIL VENstre FOR BILDE 1 OG VISER ET GROVT GRUSIG-STEINIG LAG NÆR SÅLEN I MASSETAKET

GRUSREGISTERET - TABELL 1
FYLKESOVERSIKT

Søkekriterier
FYL 10 VEST-AGDER

Utskriftsdato : 21.11.86

NR.	KOMMUNE	FOREKOMSTER		VOLUM MILL M3	AREALBRUK I %							
		REGI-	VOLUM-		M	B	D	S	A			
		!NAVN	!REGI-	!VOLUM-	!MILL M3	!	!	!	!			
			!STRERTE	!BEREGNEDE!		!	!	!	!			
					---	---	---	---	---			
			!Grus Pukk	!Grus Pukk!		!	!	!	!			
					---	---	---	---	---			
1001	KRISTIANSAND	S	5	3	5	4.3	2	62	21	15	0	
1002	MANDAL		3	1	3	2.0	13	15	56	15	0	
1003	FARSUND		14	2	8	3.2	8	7	65	10	10	
1004	FLEKKEFJORD		15		8	12.6	3	34	50	12	0	
1014	VENNESLA		14		11	9.4	5	35	34	26	0	
1017	SONGDALEN		8	1	5	3.9	5	54	38	3	0	
1018	SØGNE		5		2	.7	18	37	18	27	0	
1021	MARNARDAL		10	1	7	5.5	7	12	45	37	0	
1026	ÅSERAL		27		18	7.4	2	15	50	33	0	
1027	AUDNEDAL		11	1	7	5.5	0	24	21	55	0	
1029	LINDESNES		7		7	2.0	9	15	66	10	0	
1032	LYNGDAL		14		8	11.4	4	25	50	20	1	
1034	HÆGEBOSTAD		9		8	7.4	5	17	33	45	0	
1037	KVINESDAL		15	1	11	7.0	4	18	66	12	0	
1046	SIRDAL		25		13	5.5	4	21	50	21	3	
SUM			15	182	10	121	87.7	5	24	46	24	1

TABELLFORKLARING

SUM = Antall kommuner, antall registrerte forekomster, antall
volumberegnede forekomster, volum og gjennomsnittlig arealbruk i %.

AREALBRUK I % = Anslått arealbruksfordeling i % av forekomstarealet.

M = massetak, B = bebyggelse og kommunikasjon, D = dyrka mark,

S = skog, A = annet.

GRUSREGISTERET - TABELL 2.2
 KOMMUNEOVERSIKT - FOREKOMSTER
 m/UTM-KOORDINATER

Søkekriterier

KOM 1004 FLEKKEFJORD

Utskriftsdato : 26. 1.87

FOREKOMST NR. ! NAVN	KOORDINATER !SONE ØST	MATR.!SANS.! VOLUM!	AREAL!	AREALBRUK I %
	NORD !TYPE !MEKT.	!1000M3!	!1000M2!	M ! B ! D ! S ! A

FLEKKEFJORD

1 GLENDRANGA	32 364900 6467200	S 0	0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
2 LOGJA	32 363400 6466700	S 0	0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
3 SIRNESMOEN	32 362000 6476700	S 3	775 258	0 50 50 0 0 0 0 0
4 SIRA, VESTRE	32 362000 6477300	S 7	1782 254	0 10 90 0 0 0 0 0
5 LENDE	32 362800 6477500	S 6	973 162	0 15 85 0 0 0 0 0
6 PEDERÅSEN	32 363000 6478000	S 5	223 44	10 10 0 80 0 0 0 0
7 RANNESTAD	32 363600 6479200	S 10	1388 138	5 10 70 15 0 0 0 0
8 MJÅSUND	32 364500 6484600	S 5	175 35	35 0 45 20 0 0 0 0
9 SIRA, ØST	32 363300 6478200	S 8	6493 811	5 65 30 0 0 0 0 0
10 ERSDAL	32 367200 6477200	S 0	0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
11 HEGGLAND	32 372200 6477500	S 0	0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
12 HAUAN	32 369400 6489300	S 0	0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
13 LAVSTØL	32 373400 6483200	S 0	0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
14 NULAND	32 366200 6462500	S 0	0 0	0 0 0 0 0 0 0 0
15 GYLAND	32 373500 6474600	S 2	811 405	2 0 50 48 0 0 0 0

SUM 15	2	12623	2111	3 34	50 12 0
--------	---	-------	------	------	---------

TABELLFORKLARING

KOORDINATER = Denne forekomstens UTM-koordinat, angitt ved sone, øst- og nord-verdier.

MATR.TYPE = Matrialtype; S = sand og grus, P = pukk, A = andre materialer.

SANNS. MEKT. = Anslag for den mest sannsynlige mektighet i meter.

VOLUM = Anslått volum i hele 1000m3 basert på den midlere (50% sannsynlige) mektighet og ressursarealet (totalarealet evt. fratrukket massetaksarealet).

AREAL = Totalareal i hele 1000m2 (fratrukket et evt. massetaksareal).

AREALBRUK I % = Anslått arealbruksfordeling i % av totalarealet;
 M = Massetak, B = bebyggelse og kommunikasjon, D = dyrka mark,
 S = Skog, A = annet.

SUM = Antall forekomster, antall ulike kartblad, volum, areal og gjennomsnittsverdien for arealbruk.

GRUSREGISTERET - TABELL 5
FYLKESOVERSIKT

Søkekriterier

KOM 1004 FLEKEFJORD

Utskriftsdato : 23. 1.87

Ressurstype	Avsetningstype	Ant. forek.	Volum mill. m ³	% av tot ant. forek.
Sorterte sand- og grus- avsetninger	Breelvsavsetninger(B) Elveavsetninger(E) Breelv- og Elveavs. Strandavsetninger(U)	12 0 0 0	12 0 0 0	80 0 0 0
Dårlig sorterte sand- og grusavsetn.	Morenemateriale(M) Morene- og breelvavs.	3 0	0 0	20 0
Steinfyllinger	tipper	0	0	0
Pukk	fastfjelluttak	0	0	0
Sum		15		

GRUSREGISTERET - TABELL 6
OPPLYSNINGER OM EN FOREKOMST
UTSKRIFT FRA FELTSKJEMAET

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Utskriftsdato : 26. 1. 87
Ajourført dato :

Kommunenavn :	FLEKKEFJORD	Forekomstnavn :	LOGJA
Kommunenummer :	1004	Inventør :	NGU KRR
Forekomstnummer :	2	Registreringsdato:	850708
		Kartbl.nr.(M711) :	1311-1
Antall massetak :	1	Koordinat(UTM) :	Sone Øst Vest 32 3634 64667

Materialtype : SAND/GRUS
Forekomsttype : MORENEMATERIALE

Mektighet i meter	!	Arealfordeling i %
Midlere (50% sannsynlig) :	0	Massetak : 0
Maksimal (10% sannsynlig) :	0	Bebyggelse : 0
Minimal (90% sannsynlig) :	0	Dyrka mark : 0
	!	Skog : 0
	!	Annet : 0

Forekomstareal i 1000m² (fratrukket et evt. massetaksareal) : 0
Sannsynlig volum i 1000m³ : 0

Beskrivelse :

FOREKOMSTEN LIGGER INN MOT ØSTRE DALSIDE. 15-20 M HØY SKJÆRING VISER DÄRLIG SORTERT MATERIALE. AVSETNINGEN ER TROLIG MORENE SOM DELVIS ER AVSATT I SJØEN, OG AV DEN GRUNN NOE BEDRE SORTERT ENN MORENE AVSATT PÅ LAND. FOREKOMSTEN HAR LITEN UTBREDELSE. STATENS VEGVESEN DRIVER MASSETAKET. ET NEDLAGT MASSETAK 2-300 M NORD VISER SAMME TYPE MASSER. MASSENE BLIR TROLIG BRUKT TIL VEIFORMÅL OG FYLLMASSER.

GRUSREGISTERET - TABELL 7
OPPLYSNINGER OM ET MASSETAK
UTSKRIFT AV FELTSKJEMAET

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Utskriftsdato : 26. 1.87
Ajourført dato :

Kommunenavn	FLEKKEFJORD	Inventør	:	NGU KTT
Kommunenummer	1004	Dato	:	850708
Forekomstnummer	2	Kartbl.nr.(M711)	:	13111
Forekomstnavn	LOGJA	Koordinat(UTM)	:	Sone Øst Vest
Massetaksnr.	1			32 3634 64667

Driftsforhold :

I DRIFT

Foredling :

KNUSING, SIKTING

Gårds og bruksnummer der massetaket ligger :

Gnr. : 71 Bnr. : 12

Strekker massetaket seg over flere eiendommer (J/N) ? NEI

Navn på bruker/produsent i massetaket :

STATENS VEGVESEN

Adresse :

Anslått kornstørrelsesfordeling i %			
(0.0063 - 2mm)	(2 - 64mm)	(64 - 256mm)	(> 256mm)
Sand : 60	Grus : 30	Stein : 5	Blokk : 5

Sprøhet- og flisighetstall

Prøvenummer	:	Flisighet	:
Kornfraksjon	:	Sprøhet	:
% laboratoriepukket	:	Pakningsgrad	:
		Korrigert sprøhet	:

Bergartsinnhold : Mineralinnhold

Prøvenummer :	Prøvenummer :	Prøvenummer :
Kornfraksjon	Kornfraksjon	Kornfraksjon
8-16 mm	0.5-1 mm	0.125-0.25 mm

Bergarter i %	Mineraler i %	Mineraler i %
Meget sterke :	Glimmer :	Glimmer/skifer :
Sterke :	Andre :	Mørke :
Svake :		Andre :
Meget svake :		

Beskrivelse :

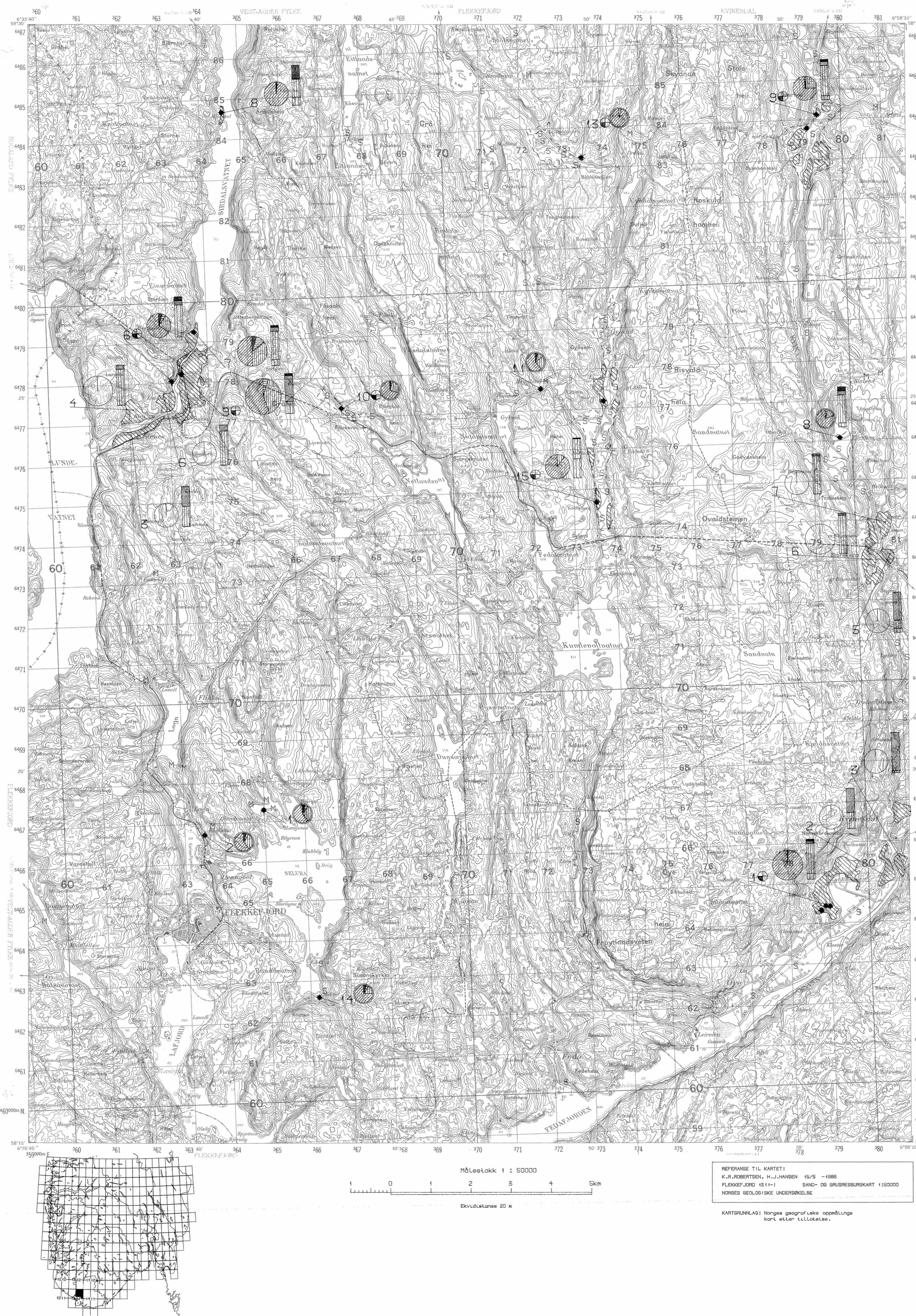
15-20 M HØY SKRÅNENDE SKJÆRING I MASSETAKET VISER DÅRLIG SORTERTE MASSER.
STEIN OG BLOKK ER KANTET OG KANTRUNDA. VEGVESENET HAR LAGET EN JEVN
SKRÅNING, SÅ DET ER UMULIG Å SE EVENTUELLE LAGDELING. MASSENE BRUKES TIL
VEGMATERIALE.

FLEKKEFJORD

NORGES GELOGISKE UNDERSØKELSE

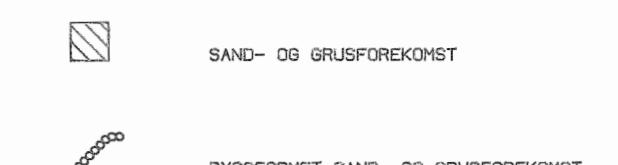
1311-1

SAND- OG GRUSRESSURSKART 1:50000

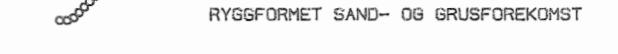

TEGNFORKLARING

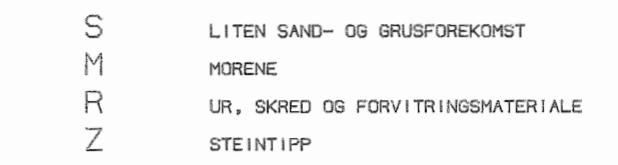
LØSMASSEFOREKOMSTER

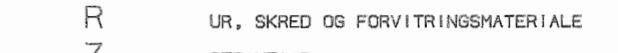
SAND- OG GRUSFOREKOMST

RYGSFORMET SAND- OG GRUSFOREKOMST

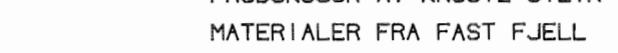
LITEN SAND- OG GRUSFOREKOMST

MORNE

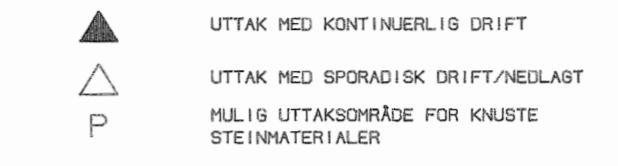

UR, SKRED OG FORVITRINGSMATERIALE

STEINTIPP

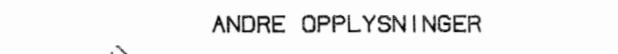
PRODUKSJON AV KNUSTE STEINMATERIALER FRA FAST FJELL

UTTAK MED KONTINUERLIG DRIFT

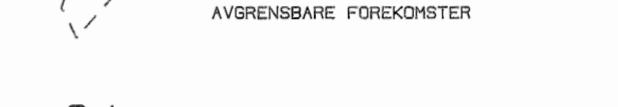

UTTAK MED SPORADISK DRIFT/NEOLAST

HULIG UTTAKSOMRÅDE FOR KNUSTE STEINMATERIALER

ANDRE OPPLYSNINGER

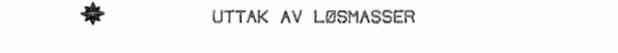
DRADE MED SVÆR ELLER VANSKELIG
AVGRENSBARE FOREKOMSTER

21 FOREKOMSTNUMMER

HENVISNING TIL FOREKOMST

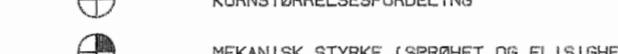

PROVEPUNKT

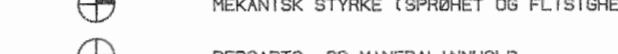

UTTAK AV LØSMASSER

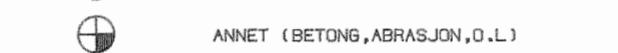
ANALYSETYPER

KORNSTØRELSESFORDDELING

MEKANISK STYRKE (SPØRHET OG FLISIGHET)

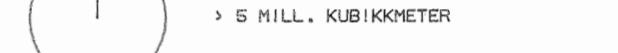
BERGARTS- OG MINERALINNHOLD

ANNET (BETONG, ABRASJON, O.L.)

ANSLÄTT VOLYM

(LÖV GRUNNANVÄNDA, FINKORNIGE MASSER ELLER FJELL)

> 5 MILL. KUBIKKMETER

1 - 5 MILL. KUBIKKMETER

0,1 - 1 MILL. KUBIKKMETER

< 0,1 MILL. KUBIKKMETER

VOLUMSLAG MANGLER

ANSLÄTT KORNSTØRELSESFORDDELING

SAND (SA)

BLOKK (BL)

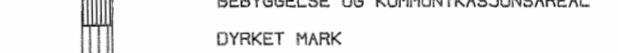

STEIN (ST)

ANSLÄTT AREALBRUFSFORDDELING I PROSENT

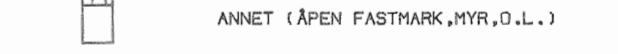
HASSETAK

BEBYGDELSE OG KOMMUNIKASJONSAREAL

DYRKET MARK

SKOG

ANNET (ÅPEN FASTMARK, HVR, O.L.)

BESKRIVELSE

DANNELEN AV SAND OG GRUS I NATUREN

SAND OG GRUS ER I NATUREN KONTRASTER I FORGLISTER

AVSLATT AV RENNENDE VANN, SÅLEIS VIKTIG AV BREDDVÄ-

SENHINNE DANNET UNDER INNLANDS ISENS AVSMELTNING

VED SLUTTEN AV ISSTED. DE KJEMENTER VED

AT BREDDVÄSENEN ER EN VIKTIG AVSLATT AV

KORNSTØRELSE. ELVEAVSTNINGENE ER DANNET ETTER AT

DRÄNADE ISLE I ISFELT. DE HAR MANGE FELLES TREKK MED

BREDVÄSENEN, men de har også noe bedre sortert,

BREDVÄ- OG ELVEAVSTNINGEN ER PÅ KARTET SLÅTT SAMMEN

TIL SAND- OG GRUSAVSTNINGEN.

ANDRE AVSTNINGEN F.eks SAND-OG GRUSIG KORNE kan også

VÆRE VIKTIGE RESURSER OG ER DA VIST PÅ KARTET.

KARTETS INNHOLD

SAND- OG GRUSRESSURSKARTET ER ET DOKUMENTASJONSKART

FOR GRUSIESTER UTABETET PÅ GRUNNLAG AV EN

ENDELIG BEFAKLING I PÅ KARTET. KARTET INNTEKTES

AVSLATT, VOLYMETRISK UTAK AV LØSMASSER OG

KNUSTE STEINMATERIALER (PUKKER). ANSLÄTT VOLYM ER

GJORT PÅ GRUNNLAG AV EN AREALBEGRINGING OG EN ANTATT

ØKONOMISK KARTRYK. ØKONOMISK KARTRYK ER VIKTIG

VISS. VOLYMETRISK VISER SAND- OG GRUSVOLYM

OVER PÅVIST ELER ANTATT GRUNNANVÄNDA, SILT, LEIM

ELLER JELL, OG REPRESENTERER INNENFOR 100% TOTALT

PÅVIST ELER ANTATT VOLYMETRISK VISER

BASERT PÅ ØKONOMISK KARTRYK OG FELTOPSESSVÄRJER,

BEPGJØLSE ER SKILT UT SOM EGET AREALBRUK.

TIL BEPPGJØLSE SKJES ALT FRÅ TILSTÅND STRÅ TIL ENKELT-

STENÅRE, SJØÅRE, KARSTÅRE, VANDÅRE OG INDUSTRI-

OMRÅDE ER TATT MED UNDER BEPPGJØLSE.

ANSLÄTT KORNSTØRELSESFORDDELING ER BASERT

PÅ TILSTÅND STRÅ TIL ENKELTSTENÅRE, SJØÅRE OG INDUSTRI-

OMRÅDE ER TATT MED UNDER BEPPGJØLSE.

OPPLYSNINGEN PÅ KARTET ER KNYTET TIL

ET BESTEMT SNITT. FOR MER DETALJERTE OPPLYSNINGER

ØR FOREKOMSTENE HENVISER TIL GRUSIESTERET MED NSU

OG FELTOPSESSVÄRJER PÅVISTES MED INNSKJELDE

OPPLYSNINGER ER BEPISTERT OG MARKERT.

FYLKER OG KOMMUNER PÅ KARTET:

AUST-AGDER, ROALAND 1)

FLEKKEFJORD KVINESDAL, LUND

1) IKKE UNDERSIKT.

2) INNSTRITT, IKKE DIGITALISERT.